

Молодіжний Вісник

ГРОМАДСЬКА ГАЗЕТА №60 (85) БЕРЕЗЕНЬ - КВІТЕНЬ 2014 РОКУ
ДЕРЖАВНОГО ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО
НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
"ВІННИЦЬКЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ"
<http://vmvpu.vn.ua>

Єдина Країна

Єдина Страна

ЧЕРГОВЕ ПОПОВНЕННЯ ЗОЛОТОЇ КОЛЕКЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

Школи й училища, ВНЗ і наукові установи, бізнес-структури й органи управління освітою зібрала V Міжнародна виставка "Сучасні заклади освіти - 2014", що відбулася у столичному виставковому центрі "КиївЕкспоПлаза" 18-20 березня 2014 року. Свої досягнення презентував і наш навчальний заклад. За підсумками конкурсу Державний професійно-технічний навчальний заклад "Вінницьке міжрегіональне вище професійно-технічне училище" нагороджено ЗОЛОТОЮ МЕДАЛЛЮ у номінації "Сучасний професійно-технічний навчальний заклад у загальноєвропейському освітньому просторі".

Виставка є найбільшим професійним форумом освітніх, наукових та науково-технічних інновацій, ефективним майданчиком для діалогу представників державного сектору, закладів освіти різних країн, компаній-виробників програмних рішень, інструментом популяризації новітніх освітніх методик, інформаційних технологій та інструментів, спрямованих на формування сучасного рівня національної системи освіти.

Організаторами виставки виступили: Міністерство освіти і науки України, Національна академія педагогічних наук України, компанія "Виставковий Світ".

Уже традиційно до учасників виставки і гостей звернулися очільники вітчизняної освіти: Президент національної академії педагогічних наук Василь Кремень, Голова комітету Верховної Ради з питань науки і освіти Лілія Гриневич, в.о. першого заступника міністра освіти і науки України Інна Совсун.

Свої вагомі інноваційні досягнення презентували 995 навчальних закладів різних рівнів і форм власності, наукових установ, методичних центрів, органів управління освітою, асоціацій, закордонних освітніх агентств, видавництв, підприємств та бізнес-структур, що забезпечують за-

собами навчання галузь освіти з усіх регіонів України, а також учасники з Естонії, Литви, Польщі, США, Росії, Молдови та Узбекистану. Зокрема,

147 - університетів, академій, інститутів, коледжів, технікумів, наукових установ;

12 - зарубіжних закладів освіти та міжнародних представництв;

667 - органів управління освітою, закладів післядипломної освіти, загальноосвітніх шкіл, гімназій, ліцеїв, дошкільних та позашкільних навчальних закладів;

136 - професійно-технічних навчальних закладів, навчально-методичних центрів професійно-технічної освіти;

33 - виробники та дистрибутори сучасних засобів навчання, проекти, програми та рішення для галузі освіти, видавництва, освітні портали.

Підприємства та представництва індустрії сучасних засобів навчання, електронних систем, програм та рішень для галузі освіти презентували електронні та технічні новинки освітнього ринку, можливості, переваги та досвід їх упровадження у навчальний процес.

Упродовж трьох виставкових днів на учасників та відвідувачів чекала насичена програма. Широкої громадськості були представлені досягнення національної та міжнародної системи освіти, значний доробок науково-педагогічних працівників, учнівської та студентської молоді. Зокрема, виставка мала таку програму: презентація досягнень навчальних закладів України, поширення досвіду співпраці з закордонними навчальними закладами, проведення рейтингових конкурсів, педагогічних читань, науково-практичних семінарів, конференцій тощо з актуальних проблем сучасного розвитку національної системи освіти.

П'ята міжнародна виставка "Сучасні заклади освіти - 2014", була покликана представити найкращі найсучасніші навчальні заклади країни, допомогти всім, хто пра-

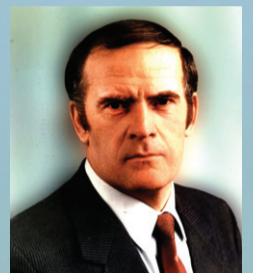
цює в освітній сфері, віднайти шлях до професійного самовдосконалення, а молоді, яка обирає своє майбутнє - ознайомитись з найкращими досягненнями української освіти. Під час ознайомлення з нашою експозицією учні та їхні батьки мали можливість дізнатися про умови прийому до нашого навчального закладу.

Наше училище є постійним учасником Всеукраїнських та Міжнародних виставок. Ми переконані, що участь у подібних заходах дає можливість демонструвати свої здобутки та обмінюватися кращим досвідом із колегами.

Від імені адміністрації щиро вітаємо весь педагогічний колектив та учнів із високою нагородою, бажаємо й далі творчих успіхів та перемог.

Вижга М.В., викладач української мови та літератури

Читайте у номері:

Тобі, ювіляре, уклін наш і шана - С.2-3

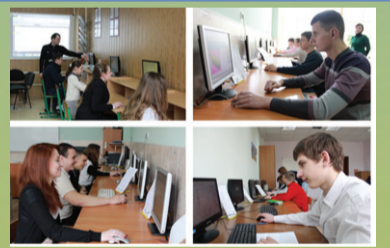
Великий син великого народу. - С.4

Ми за чисте довкілля! - С.5

День відкритих дверей у ВМВПУ. - С.7

Професійно-технічний навчальний заклад - альтернатива організації допрофільного та профільного навчання. С.9

Ми - майбутнє твоє, Україно! - С.8

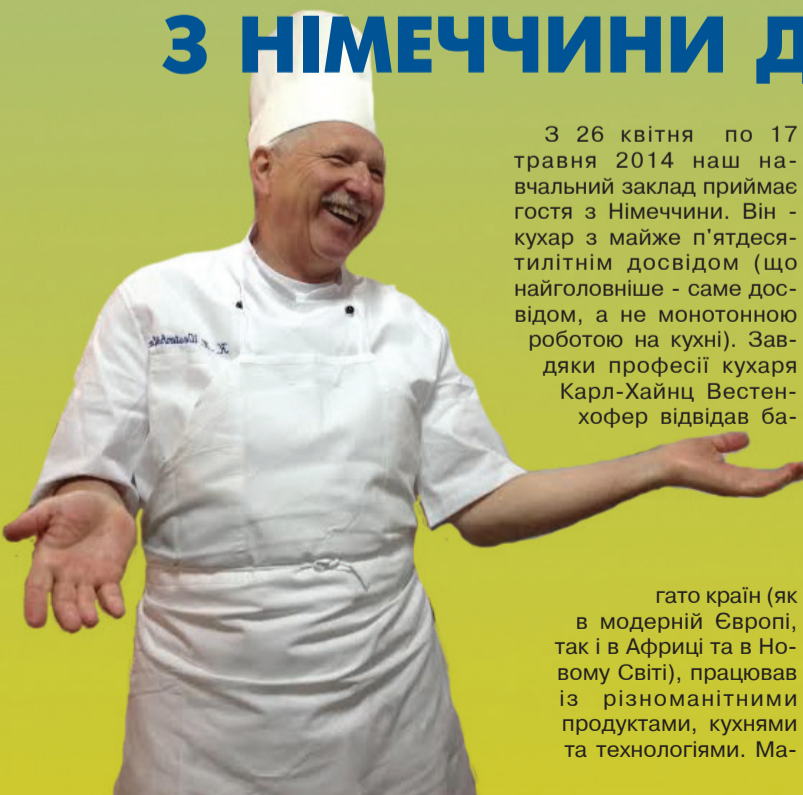

Небесна сотня. Герої не вмирають. - С.10

На шляху до фіналу. - С.14

З НІМЕЧЧИНИ ДЛЯ УКРАЇНИ

З 26 квітня по 17 травня 2014 наш навчальний заклад приймає гостя з Німеччини. Він - кухар з майже п'ятдесятилітнім досвідом (що найголовніше - саме досвідом, а не монотонною роботою на кухні). Завдяки професії кухаря Карл-Хайнц Вестенхофер відвідав ба-

гато країн (як в модерній Європі, так і в Африці та в Новому Світі), працював із різноманітними продуктами, кухнями та технологіями. Ма-

ють, кожен захоче повчитись у такої людини, навіть якщо він не кухар.

Саме зараз, у такі непрості часи, коли спортсмени не приїжджають на змагання, люди відмінюють робочі поїздки, наш навчальний заклад ніби ковтує свіжого повітря звичайної людської небайдужості. SES - це некомерційна організація, що надає компаніям, підприємствам чи навчальним закладам експертну допомогу в тій чи іншій галузі. Їхньою метою є підвищення кваліфікації робітників, навчання новим методам роботи чи просто обмін досвідом заради поширення професійного підходу до справи.

Отож, три насичені працею та навчанням тижні ви-

явилися цікавими як для учнів, так і для викладачів та майстрів. На заваді не стали ані свята, ані практика, ані мовний бар'єр (кухарська мова все-таки має більше спільного ніж німецька й українська). Адже такі можливості треба використовувати. І не даремно ми стояли за плитою увесь цей час - коли ще випаде нагода повчитись у практика, що й у навчальній сфері має досвід? Одна справа - теорія і практика окремо, а інша, коли це поєднується, та ще й із таким досвідом.

Я впевнений, що жоден з учасників не пошкодував. Для учнів - це можливість попрактикуватись під керівництвом кухаря, котрий за життя побував не на одній кухні.

(Продовження на сторінці 2)

ТОБІ, ЮВІЛЯРЕ,

Шановний Микола Миколайовичу!

У день Вашого 45-річного ювілею прийміть щирі й теплі вітання та найкращі побажання! Ми знаємо Вас як неординарну, талановиту особистість, висококваліфікованого, вмілого організатора та керівника, який, по праву, може пишатися набутим досвідом, духовним та інтелектуальним потенціалом, успіхами та досягненнями. Завдяки наполегливості, творчій праці, високому професіоналізму, відповідальному відношенню до роботи Ви здобули шану та повагу серед колег.

За роки спільної роботи ми пізнали Вас як вправного, компетентного керівника нашого чисельного підрозділу, що приймає важливі рішення, але при цьому не забуває про працівників. Вам притаманні принципівості та твердість характеру, але разом із тим чуйність, справедливість та демократичність. Всі ці риси допомагають нам спільними зусиллями якомога краще виконувати завдання, поставлені в нелегкий для кожної людини час становлення.

Творчий імпульс, отримуваний від Вас, підносить у розвиток нашу славу когорту майстрів виробничого навчання. Ваша віра в перемогу, оптимізм, уміння мислити нестандартно й сміливо завжди ведуть нас уперед. Ваше бажання відкривати нові обрії штовхає нас до нових високих завдань і спонукає віднаходити невідомі зрізи дійсності. Притаманні Вам енергія, людяність, відданість справі є гідним прикладом для тих, хто працює поруч із Вами. Бажаємо Вам якомога довше залишатись таким, яким ми Вас знаємо і цінуємо: сміливим і несподіваним керівником, який випереджає час, спроможним радити досягненнями інших, прекрасним адміністратором, що пам'ятає про все, хоча це і завдає чимало клопоту, різносторонньою особистістю, яка вміє керувати

своїм відділом - одним словом, Людиною, в чиєму серці знаходиться місце і для родини, і для роботи, і для друзів.

Ми раді вітати Вас із гідно прожитими літами та хочемо побажати невинного руху вперед, успішного здійснення всіх планів та задумів. Нехай підґрунтям щасливого життя та плідної професійної діяльності будуть міцне

здоров'я, серце, сповнене любові та добра, натхненна думка й щирі почуття. Нехай людська шана буде подякою Вам за плідну працю, чуйність, уміння творити добро. Нехай тепло і затишок родинної оселі на-дійно захищає Вас від негараздів, а в майбутньому на Вас чекає ще багато наповнених корисними справами і земними радощами років. Живіть довго в щасті, благополуччі та в доброму здоров'ї!

**Щоб спокій і мир панували в родині,
Щоб щастя всміхалось при кожній годині!
Нехай обминають Вас болі й тривоги,
Хай стелиться довга життєва дорога.
Хай легко працюється, гарно живеться,
Все вміється, множитья і удається!
Здоров'я міцного, щастя без краю,
Усього найкращого ми Вам бажаємо!
Хай радість приносить Вам кожна хвили-
на,
Від горя хоронить молитва свята,
Щасливою буде життєва стежина
Для Вас і родини на довгі літа!**

**З повагою колектив майстрів
виробничого навчання ВМВПУ**

"Учителю, перед іменем твоїм дозволяю смиренно прихилити коліна..."

Без сумніву, кожен із нас за роки свого життя зустрічає багато вчителів, наставників. Одним пам'ять відводить лише мить, від інших - відвертається. Однак є такі вчителі, які назавжди залишаються твоєю у серці. Хтось зараз згадає свого першого вчителя, а хтось вчителя старших класів.

А я впевнена, що у душах багатьох випускників та колег нашого навчального закладу глибокий слід залишила Майя Миколаївна Камінська. І коли згадуєш про неї, то хочеться слово "Вчитель" писати з великої літери.

Майже півстоліття свого життя вона віддала викладацькій діяльності, з них більше 40 - нашому училищу. Її уроки історії та філософії були продумані до дрібниць, вона вміла озброїти учнів міцними і глибокими знаннями, а до кожного з вихованців могла знайти ключик, щоб порадити, підказати, підтримати. Багато з них сьогодні вдячні Майї Миколаївні за те, що закінчили навчальний заклад, отримали професію, обрали правильний життєвий шлях.

Через наставництво Камінської Майї Миколаївни пройшло не одне покоління молодих викладачів - істориків. Саме її уроки, її підхід до роботи, її поради, а

деколи і критичні зауваження дали змогу не одному педагогові досягнути результатів у своїй діяльності. Поруч із нею ми дивились на себе іншими очима і намагались стати кращими, розумнішими, добрішими. Якщо виникала проблема - педагогічна, методична, життєва, ми завжди могли розраховувати на її пораду та підтримку. Для багатьох із нас вона стала щирим другом, вірним радником, мудрим наставником. І сьогодні розумієш, як це важливо зустріти таку людину у своєму житті.

Саме такі викладачі як Майя Миколаївна, віддавши освіті 40-50 років, залишаються вчителями на все життя. З переживаннями за освіту, за учнів та колег, за свій навчальний заклад живе вона і сьогодні. Ідеалами чесності, принциповості, високої вимогливості виховує своїх вучнів.

А нещодавно Майя Миколаївна відзначила свій 75-річний ювілей. Приймала вітання та щирі побажання і від учнів та колег. Перед такими викладачами та наставниками хочеться низько схилити голову та поклонитися за відданість своїй справі, мудрість та турботу. Так хочеться, щоб теплі, щирі слова та людська вдячність додали їй сил, оптимізму та енергії жити, і долати всі труднощі.

"Учителю, перед іменем твоїм дозволяю смиренно прихилити коліна..."

Бережок С.М., викладач історії ВМВПУ

**Даценко А.В., викладач історії ВМВПУ 1994 - 2003 рр.,
начальник відділу ПТО та
координатор роботи ВНЗ**

Я вважаю себе щасливою людиною, бо на своєму життєвому шляху після звернення історичного факультету Вінницького педагогічного інституту зустріла талановитого Педагога, справжнього майстра своєї справи - Камінську Майю Миколаївну.

Така звичайна, здавалося б на перший погляд, та в серці вона залишиться назавжди, адже стала наставником для багатьох молодих педагогів, які закінчили навчання і розпочинали свою трудову діяльність у стінах Вищого професійного училища №4 м.Вінниці (нині ДПТНЗ "Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище"). Задяки її педагогічному досвіду я удосконалювалась, формувалась, як викладач. Її мудрі поради, підтримка - з одного боку, принципівості, вимогливості, твердість характеру з іншого боку, вимагали пос-тійного самовдоскона-

лення, прагнення бути успішним професіоналом своєї справи.

Уроки історії Майї Миколаївни - це уроки життя, пізнання світу, пошук відповідей на поставлені проблемні питання, невичерпна скарбниця знань і моральних цінностей, вона відкрила нам складний духовний світ бут-

Майя Миколаївна у колі своїх вихованців

серед учнівського та педагогічного колективів.

Багато можна перерахувати, того, чому навчилася особисто я, працюючи поряд із цією надзвичайною жінкою, але найголовніше, що поряд із нею ми ставали професійнішими викладачами, кращими людьми, без перебільшення формували свою чітку громадянську позицію.

Тому, я хочу сподіватись, що тепло і затишок родинної оселі після багаторічної і нелегкої праці педагога, будуть надійно захищати від життєвих негараздів цю самовіддану Людину.

**Гуменюк Т.М.,
викладач історії ВМВПУ**

Надзвичайна порядність, простота, скромність, принципівості, справедливе чуйне серце, вічне бажання робити оточуючим добро, уміння працювати з людьми і залишатись при цьому зразком відданості та служіння справі, якій присвятила все своє життя - це те, що пронесла через довгу дорогу життя прекрасний педагог, наставник Майя Миколаївна, за що здобула заслужений авторитет

З Німеччини для України

(Початок на сторінці 1)

Викладачі й майстри, окрім вивчення німецької, переймали й досвід викладання кухарства та дізнавались секрети приготування тих чи інших страв. Навіть я, здавалось би не причетний до цього монтажник ІКУ, отримав величезний практичний та теоретичний досвід. Я разом із кухарями дізнався багато нового, а в чомусь й підтвердив свої знання. Починали ми з коричневого соусу, основи чи не всієї німецької кухні, не оминули й страви італійської, французької кухні. Від піци до шварцвальдського торта, від домашнього майонезу до курки карі. Майже всі учасники активно занотували всі рецепти та кулінарні хитрощі. Чи не кожен брав участь у приготуванні..

Та найважливіше для мене - мовні знання. Слухати носія мови - це найкраще, що придумало людство для вивчення мов. Я пригадав майже забуту зі школи німецьку, дізнався про цю країну не з книжок чи Інтернету, а завдяки живому спілкуванню.

Дійсно, хоч ми й не Гарвард, але по мірі власних можливостей училище чіпляється за кожну можливість, кожен конкурс, грант, аби зробити навчання цікавим, практичним, а головне - сучасним. Зараз вдалось залучити європейський досвід, тож нехай це буде початком інтенсивної співпраці і наступні покоління українців вже не сприйматимуть такі заходи, як щось незвичне.

Пахолюк Тарас, учень гр. №6

УКЛІН НАШ І ШАНА

на довгий вік, на мноюї літа

**На довгий вік, на мноюї літа,
На шану від людей, тепло родинне,
Стелися, доле, крізь усе життя,
Лише добром для доброї людини.**

Життєвий шлях Дмитра Івановича наповнений злетами та досягненнями, це плідний творчий шлях від майстра виробничого навчання до майстра своєї справи - справи всього життя...

Увесь наш педагогічний колектив та учні захоплюються, Дмитре Івановичу, Вашою мудрістю у будь-яких задумах, високим професіоналізмом і працелюбністю, істинністю і щирістю, чесним горінням душі та відданістю своїй справі.

Багатогранність Вашої особистості воістину вражає: вірний і надійний друг; люблячий чоловік, батько, дідусь; вимогливий та справедливий педагог. Вам притаманні дуже цінні якості - людяність та справедливість, принциповість та порядність, оптимізм та почуття нового, наполегливість у досягненні поставленої мети та уміння створити доброзичливу атмосферу в колективі.

За Вашими плечима, Дмитре Івановичу, багаторічна плідна праця - чиста повноводна ріка незабутніх років і захоплюючих мрій...

А скільки таїть у собі Ваше щире

відкрите серце найкращих спогадів, скільки пов'язано з Вами вдячних перемог і звершень, в які Ви вклали свою душу!..

Трішки історії

Ще у 1969 році, по завершенню служби у Збройних силах Дмитро Іванович за рекомендацією свого товариша, з яким навчався в училищі, Скрицького Станіслава Івановича, поступає на роботу до ВПУ-4 на посаду майстра виробничого навчання, де робить перші педагогічні кроки з учнями групи №1 за професією "Кабельник - спаювальник". Після випуску групи у 1972 році приймає нову групу з 3-річним терміном навчання і отриманням середньої освіти. Другим майстром на цю групу до нього призначають випускника училища Шестополока Олександра Васильовича, нині ректора педагогічного університету ім. М. Коцюбинського, доктора педагогічних наук, професора. Класним керівником у цій групі була Кадемія Майя Юхимівна, яка на даний час працює в педагогічному університеті та має науковий ступінь доктора педагогічних наук.

У 1975 році Дмитро Іванович був переведений майстром виробничого навчання на групу за новою професією "Телеграфіст - оператор поштового зв'язку" та викладачем спецдисциплін. За період роботи в училищі він підготував і випустив 14 груп висококваліфікованих працівників, які працюють на різних посадах у всіх кутках України і колишнього Радянського Союзу.

У 1986 році, згідно із наказом директора Дмитрика Олександра Дмитровича Дмитро Іванович був призначений на посаду заступника директора з навчально-виробничої роботи училища.

З січня 1995 року і до виходу на пенсію в 2010 році він працював у ДПТНЗ "ВМВПУ" на посаді заступника директора з навчально-виховної роботи.

Дмитро Іванович має великий педагогічний досвід роботи з учнями, його педагогічний стаж складає 40 років. Кожен урок завжди відзначався творчим характером, проблемним підходом до викладу навчального матеріалу, значною зацікавленістю учнів.

Працюючи заступником директора з навчально-виховної роботи Дмитро Іванович активно впроваджував онов-

лену систему виховної роботи, яка охоплювала усі напрямки учнівського життя та увесь навчально-виховний процес. Під його керівництвом результативно працювали гуртки художньої самодіяльності, лекторії, проводилися тренінгові заняття, культурно-масові заходи для учнівської молоді.

За багаторічну сумлінну творчу працю, вагомий внесок у розвиток навчального закладу, впровадження сучасного методу навчання і виховання молоді Дмитро Іванович неодноразово нагороджувався Почесними грамотами училища, Обласного управління освіти і науки України, Міністерства освіти і науки України, Грамотою президії Верховної Ради УРСР, Почесною Грамотою Президії Української Республіканської Ради професіональних Союзів, знаком "Відмінник народної освіти України", медаллю А.С. Макаренка, йому присвоєне Почесне Звання - Почесний працівник ДПТНЗ "ВМВПУ".

Пройдена частина Вашого життєвого шляху, Дмитре Івановичу, по-справжньому захоплює. Ваша педагогічна, трудова та громадська діяльність увінчана численними нагородами та почесними званнями, прикрашена повагою колег і вдячністю учнів. Завдяки багаторічній, самовідданій, послідовній та наполегливій творчій праці, відповідальному відношенню до роботи Ви здобули беззаперечний авторитет серед колег та учнів.

Непомітно спливають роки,

Ви, по праву, гордіться літами,

Бо не марно прожиті вони.

Скільки тих, хто пишається Вами?..

Хай рушником безмежного добра і щирої любові щедро стелить Вам дорогу Ваша доля; нехай радість, як весняне сонце, буде осявати Ваш кожний крок, а добре здоров'я та гарний настрій дають змогу втілюватись у життя Вашим мріям та задумах. Нехай Ваш життєвий шлях, Дмитре Івановичу, буде сповнений любов'ю, в серці буде сонячно від людської вдячності, а все зроблене Вами добро вертається сторицею!

Нехай людська шана буде подякою за плідну працю, чуйність, уміння творити добро, а віра, надія, любов будуть вірними супутниками на Вашому життєвому шляху.

З повагою педагогічний колектив ДПТНЗ "ВМВПУ"

**За щире серце і любов святу,
За людяність і чесний труд щоденний,
За відданість, а ще за доброту...**

Перша моя зустріч із Дмитром Івановичем відбулась навесні 2005 року, коли мені запропонували посаду керівника вокального гуртка ВМВПУ.

Найбільше, що запам'яталось: під час оформлення документів, Дмитро Іванович, як турботливий батько, водив мене під руку всіма кабінетами, знайомлячи з персоналом виховного відділу. Мені приємно було бачити вранці його усмінене обличчя, серйозний і разом із тим доброзичливий погляд.

Атаманенко Д.І. - дуже добра, чуйна, турботлива людина, мав індивідуальний підхід до кожного працівника. Найбільше в роботі цінував порядність та вірність колег. Ніколи не забував привітати свій колектив (особливо жіночий), зі святами. Завжди знаходив потрібне слово в потрібну мить.

Під керівництвом Дмитра Івановича, на досить високому рівні проводили концерти, виставки, посідали призові місця в міських та обласних конкурсах художньої самодіяльності.

Він просто любив свою роботу, любив дітей, до них ставився з любов'ю і щирістю. Завжди вислуховував учнів, в яких були особисті проблеми. З великою відповідальністю ставився до своєї роботи: скрупульозно збирав усі документи, був дуже охайним. Що не спитай - у нього завжди все було з документації. Найперший приходив в училище і одразу йшов у гуртожиток. Мені дуже приємно було з ним співпрацювати, і я вдячна долі, що в моєму житті є така людина, як Атаманенко Дмитро Іванович.

Ми дуже пишаємось Вами, нехай не тільки у день Вашого ювілею, але й завжди звучать найприємніші слова на Вашу адресу, щоб Ви знали, як вас шанують і люблять люди. Нехай Доля дарує тільки щасливі миті життя та втілює все задумане Вами. Доброго Вам здоров'я і довгого щасливого віку під Божим і людським благословенням!

Чорна О.М., культурорганізатор

ВЕЧІР ОБ'ЄДНАННЯ ПОЛЬСЬКОЇ ТА

УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

27 лютого в Будинку вчителя відбувся концерт, присвячений мандрівному поету-торбаністу, лірику, самотній постаті - Томашу Падури. Українець за походженням, він вніс неоціненний вклад у літературу та музику Польщі, доповнивши її чудовими ліричними піснями, що їх і досі співають у всіх воєводствах країни.

Томаш Падура народився 21 грудня 1801 року в містечку Іллінці (сучасна Вінниччина) в родині брацлавського землеміра. З раннього дитинства малого Тимка вабило все українське: звичаї, одяг, мова. Власне, українською хлопець розмовляв завжди. Першу освіту хлопець здобув у рідному містечку в парафіяльній школі. Згодом, 1820 році, відмінно закінчив вінницьку гімназію, де розпочав писати вірші. Саме там, у лицей, доля звела Падуру з іншими поляками, які захоплювались та популяризували українську культуру: Богданом Зелеським, Антонієм Мальчевським, Северином Гоценським та іншими. Хлопець ніколи не втрачав нагоди погостювати у старшого брата Юзефа, який працював у Житомирі. Якось, нагодившись із візитом у серпні 1825 року, Падура застав у брата гостей - російських декабристів Сергія Муравйова-Апостола та Кіндрата Рилеева, які прибули домовитись про співпрацю з польськими патріотичними товариствами. Відтоді Тимко відвідував чи не кожну таку зустріч. Брав сюди свій торбан, на якому навчився грати в лицей, і в дружньому колі виконував козацькі думи на власні вірші. Саме через ці вечори обидва брата Падури потрапили під домашній арешт після провалу повстання на Сенатній площі.

Незадовго до арешту Томаш познайомився з графом Ржевувцьким-Ревухою чи, як його ще називали в Україні, Золотою Бородою. Вони міцно заприятелювали, й далі вже йшли пліч-о-пліч у лавах польського революційного руху.

Цікаво, що нотної грамоти Падура не знав, більшість його мелодій записував граф Жевуський. Справжня, авторська книжка "Ukrainki Tymka Padury", до якої увійшли тринадцять поезій та музичних партитур, вийшла у 1842 році у Варшаві. До деяких пісень Тимко сам писав мелодії. Саме цю книжку використали, готуючись до концерту. А потримати її в руках і погортати сторінки можна в відділі рідкісної книги нашої обласної бібліотеки.

Свято організували представники благодійного товариства "Світлиця польська" в особі Валерія Істошина.

У виконанні ансамблю "Джерело" прозвучав український варіант пісні "Hej, sokoly!", вірші "Рухавка козацька" та "Золотая борода", прем'єра пісні "Лісовчик". Завершився концерт польською версією пісні "Hej, sokoly!" у виконанні ансамблю "Джерело" та дитячого ансамблю "Ганзя Зсамара". Гучні оплески наповнювали залу після кожного виступу ансамблю викладацького складу.

Організатори обіцяють зробити такі зустрічі традицією, і вже наступного року пісні польською мовою будуть виконувати не лише викладачі, а й учні училища.

Чорна О.М., культурорганізатор

ВЕЛИКИЙ СИН ВЕЛИКОГО НАРОДУ

200 років минуло від того дня, коли народився Тарас Григорович Шевченко, але й сьогодні його слово живе між нами. Шевченко - це наша душа, наша мудрість, наша сила, а його доля - це частка історії нашої Батьківщини.

Важко сказати, коли нам більше потрібен був Шевченко - чи в минулому столітті, коли українці як народ пробивали свою стежину, чи тепер, коли нам так нелегко боронити нашу Україну? Мабуть, зараз таки більше. Але які б нещастя і муки не випадали на долю нашого народу, він вистоїть, якщо з нами буде Шевченко.

А він з нами, і в цьому ми ще раз переконались під час проведення Шевченківської декади "Великий син великого народу" в нашому навчальному закладі. Кожен пізнав свого Шевченка, беручи участь у конкурсах, виставках, студіях, проєктах.

Конкурс читців поезії Т.Г.Шевченка "Вічне Шевченкове слово"

Святом душевної і духовної сповіді шевченківського спадку став конкурс читців поезії Кобзаря. Гаряча любов до знедоленого рідного краю звучала у кожному слові, кожному рядку його безсмертних творів: "Катерина" (Єсіпенко Н., Бабик М.), "Лілея" (Окульська Б., Неспосудня Л.), "Зоре моя вечірняя" (Островська І.), "Минають дні, минають ночі" (Кублій Л.), "Думка" (Ніжинська І.). Саме їх конкурсанти вибрали для декламування. Конкурс перетворився на справжнє свято творчості та мистецтва з музикою й віршами, і сяючими очима учасників.

Цей захід показав, що поетичне слово Шевченка є для нашої молоді предметом гордості за власну культуру, власний народ, і потужним джерелом творчого натхнення та духовного розвитку.

Лауреатами І премії конкурсу стали: Окульська Богдана (гр. №18), Миськова Альона (гр. №32).

Літературна презентація "Т. Шевченко в англійськомовному світі"

Твори Т.Шевченка перекладені багатьма мовами світу, і кожен народ бере з його творів те, що близьке тільки йому. З дитинства знайомі віршовані рядки "Мені тринадцятий минало...", "Садок вишневий біля хати" та інші твори зовсім по-іншому звучали в англійському перекладі, але

в той же час з теплом і любов'ю у виконанні учнів груп №29 (Фурман С., Готи Т., Маюк К., Пастух Л.) учнів гр. №42 (Островської І., Дзюбенко В., Щоголевої І.) під час літературних читань. Англійською було презентовано життєвий та творчий шлях Великого Кобзаря учнями гр. № 15 Плотніковою І. та Шуляк І.

"Заповіт" Шевченка нікого не залишає байдужим, якою б мовою він не звучав, а у читанні Бондарука А. (гр. 42) - це виклик із вірою на краще. Думаймо про Шевченка, живімо Шевченком, виконуймо його заповіт!

Інсценізація твору Т. Шевченка "Наймичка"

Кожен твір Тараса Шевченка - окремий світ, окремий настрій, окрема символіка, навіть окрема філософія. Це філософія людини сильною духом, людини, що бачить несправедливість і не може миритися з нею.

Щоб це уявити, треба добре знати не лише самого Шевченка, його епоху, атмосферу життя суспільства, інтереси і настрої тієї доби. Передати атмосферу шевченківської епохи та оживити слово Кобзаря вдалося учасникам шевченківської студії "Живе слово Шевченка" в інсценізації уривку твору "Наймичка" (керівники-викладачі Мазуренко С.П., Яричук Н.В., учні Хоров І. Іванюк О., Папчук Л., Підстріляна А., Маланіч І., Маслов О.

Учні працювали натхненно, з великим задоволенням. Сцени міні-вистави продумували разом, давали поради один одному. Саме тому й створили досить влучні образи персонажів Тараса Шевченка.

Акція "Кобзар у моєму домі, Кобзар у моїй душі"

У кожного Шевченко свій і кожен по-своєму його розуміє. Ще у 1989 р. у Черкасах було створено музей однієї книги - "Кобзаря", а майстрині з Рівного - вишили усі твори Шевченка з Кобзаря 1840 року.

Є свій Кобзар і в наших домівках, що засвідчила акція "Кобзар у моєму домі та Кобзар у моїй душі", до якої долучились учні, майстри та викладачі нашого навчального закладу. На підсумковому заході в актовій залі всі присутні мали змогу побачити різні видання Кобзаря, вишиті, вигравіювані, вирізьблені портрети Т.Г. Шевченка. А Деркач Г. (гр. 16) створила образ великого Кобзаря на склі. Учениці Чорна Т., Вронська Ю вплели рядки своїх

віршів у вінок пам'яті про великого поета.

Велика подяка всім, хто вшанував і береже пам'ять про великого генія українського народу, але особливо хочеться відмітити участь в акції учнів Свиначук О. (гр.19), Сидорець А. (гр. 18), Коломієць І. (гр. №12), Деркач Г. (гр. №16), Павельчук В. (гр. № 33).

Презентація роботи в проєктах "Великий син великого народу", "Світова велич Т.Г.Шевченка"

Про великого Кобзаря ми знаємо, здається все: від його сирітського дитинства до останніх років життя. 47 років життя і лише 12 років на волі. Національний геній і в той же час земна людина, в серці якої жила любов до рідного народу. Такого Шевченка: людину і генія, відомого і невідомого, пізнавали учні - учасники проєкту "Світова велич Тараса" та "Великий син великого народу" (керівники проєкту Кравець В. В., Жила Н.П.). Особливу активність у дослідженні життя та творчості Кобзаря виявили учні групи №12, 15.

На презентації проєкту звучали пісні та

вірші поета. Під час проведення заходу були переглянуті репродукції картин, фотографії пам'ятників Т. Г. Шевченку в Україні та за кордоном, книжково - ілюстративна експозиція. Учні побували у віртуальній подорожі залами Національного музею ім. Т. Г. Шевченка, яку провели Висоцька О. та Вовчок Р.

"Ти - тихе сяйво над моєю долею"

Під такою милозвучною назвою в нашому навчальному закладі відбувся захід про жінок в долі Тараса Григоровича Шевченка, який підготувала і провела викладач Грибик Т.А. разом з учнями груп №18, №42, №24, № 36.

У літературній вітальні прозвучали розповіді про жінок, що були закохані в Тараса Григоровича, а також про тих, кого кохав він, яким присвячував і дарував свої поезії і картини, його величне поетичне слово, українські народні пісні, споглади сучасників; присутні подивились також уривки з художнього фільму "Яготинське літо", з якого дізнались про історію кохання княжни Репніної до Тараса Шевченка, про найдивовижнішу і найдуховнішу особистість з усіх жінок, які трапилися поетові на життєвому шляху.

Варвару Репніну зіграла Окульська Бог-

дана (гр. №18), Катрю Піунову - Підстріляна Анастасія (гр. №18), про трагічне перше кохання розповіли в інсценізації Антон Бондарук і Микола Гончарук (учні групи № 42). Вечір завершили авторською піснею у виконанні Андрія Максимця (гр. № 36).

Так, учні багато знали про трагічне сирітське дитинство Тараса Григоровича, про прагнення зробити щасливим свій рідний народ, незламність і нескореність. Про це вчили на уроках, про це читали в його віршах.

А в літературній вітальні дізналися ще й про його особисте життя великого поета, художника, громадського діяча, де були прості переживання самотньої людини, що по-людськи прагнула щастя і любові, мріяла створити сім'ю...

Шевченківський вернісаж - "Художник з душею поета"

Тарас Шевченко був людиною універсальних обдарувань та інтересів: поет, прозаїк, драматург, політичний і громадський діяч. І як художник він займає одне з найпочесніших місць в українському образотворчому мистецтві, адже мистецька спадщина Шевченка - це близько 1300 робіт.

Під час проведення декади у фойє училища учні мали змогу побачити Шевченківський вернісаж "Художник душею поета". Репродукції картин Кобзаря "Катерина", "Гамалія", "Селянське подвір'я" та інші, шевченківські автопортрети вражали кожного реалізмом, життєвістю і талантом. Готуючи цю творчу галерею ми хотіли показати багатогранність і унікальність Т. Г. Шевченка для України і самосвідомості кожного українця і сподіваємось, що нам це вдалося.

Підсумковий захід декади "Великий син великого народу"

Так і сьогодні, через багато років, великий Кобзар вчить нас любити і жити, вірити. Проведені заходи декади ще раз довели - Шевченко цікавий молодому поколінню, бо для кожного з нас він є великим прикладом вірного служіння народові. Учасниками декади "Великий син великого народу" стали учні І, ІІ, ІІІ курсів. Ці дні вони прожили разом із Шевченком - перечитували, переглядали, переспівували, по-новому перосмислювали життя та творчість великого Кобзаря. Кожен зрозумів його по-своєму.

Сьогодні як ніколи є актуальними заповіді Тараса Шевченка, тому дух патріотизму, віданості та вірності Україні передався кожному, хто був присутній на підсумковому заході декади "Великий син великого народу".

Активні учасники шевченківських заходів були відзначені подяками і грамотами. Особливо подяка учням та керівництву груп № 18, 42, 29, 12, викладачам методичної комісії суспільно-гуманітарних дисциплін.

Проведена декада є вінком шани великому поету нашого народу. А ми маємо згуртуватися і перевірити своє сумління - чи справді йдемо ми тим шляхом, що нам вказав його Шевченко, чи виконуємо його заповіді?

Бережок С.М., викладач історії

МИ ЗА ЧИСТЕ ДОВКІЛЛЯ!

У цей період, уже традиційно, з метою створення сприятливого для життєдіяльності людей довкілля, збереження і охорони навколишнього природного середовища, забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення, відновлення належної чистоти і порядку на території міста після зимового періоду та танення снігу проводиться акція "За чисте довкілля".

Цьогоріч природа порадувала жителів Вінниччини швидкою та раптовою зміною погоди, тому роботи очікувалося немало, а сонячний та теплий весняний день мав сприяти проведенню прибирання.

Так, 2-го квітня учні нашого навчального закладу, а саме гру-

пи № 47, 22, 46, 9 разом із майстрами виробничого навчання Молодого Н.А., Атаманенком Б.С., Нігальчуком М.М., Ісайкіною М.В., Драчук Н.В. взяли активну участь у акції "За чисте довкілля!" і вийшли на прибирання території півострову "Бригантина". Завдання було не з легких, але завдяки дружній підтримці одного, жартам та бажанню жити в чистому місті, загальними зусиллями учнів було зібрано більше 200 мішків сміття.

Мабуть, кожен погодиться із твердженням, що природа України славиться своєю красою, і, гадаю, кожного зачіпає за живе та навіть обурює, коли під час відпочинку у казковому місці натикаєшся на звалище зі скляних пляшок, пластику, поліетилену та

іншого сміття. Саме тому організатори даної акції ставили за мету змінити ставлення вінницьких громадян до життєвого простору та прищепити в суспільній свідомості потребу не смітити й свідомо дбати про довкілля.

Безперечно, хотілося, щоб кожен мешканець нашого чудового міста підтримав цю ініціативу і докладав хоча б мінімум власних зусиль, щоб воно засяло чистотою і охайністю!

Минулої середі майстрами було запропоновано провести прибирання міста. Ми були згодні і прийняли пропозицію. Кожен бажав допомогти зробити своє місто бодай трішки чистішим і увійти до перших рядів добровольців - "борців зі сміттям". Після того, як ми дісталися місця призначення, організатори заходу провели інструктаж, у якому учасники були розподілені на групи і закріплені за

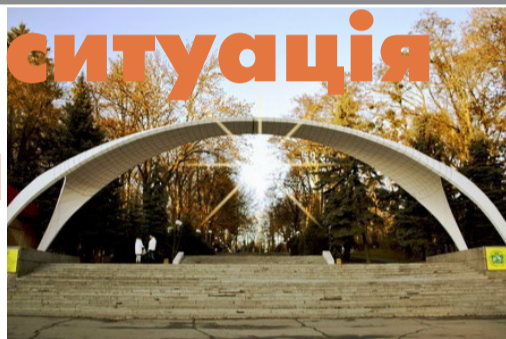
Учні групи №22 під час акції

певною ділянкою території. Учасникам заходу були видані поліетиленові пакети великого об'єму. Ми вважали, що, для того, щоб заповнити такі великі пакети, знадобиться прибрати ледь не пів-Вінницю. Серед сміття, що прибрали, основну частину склали пляшки від алкогольних напоїв, різноманітні відходи з пластмаси. Проте, як з'ясувалося згодом, стан території прибирання був набагато гіршим, ніж ми уявляли. Дуже засмутило ставлення людей, які так безвідпові-

дально ставляться до навколишнього середовища. Хоча зауважити, що з боку влади було б доречно розміщувати у місцях скупчення та відпочинку людей хоча б декілька сміттєвих баків. Прибирання відбувалось злагожено, скоординовано і попри все дуже весело. Ми були задоволені результатами виконаної роботи і чудово проведеного часу.

Отченко Олександр, староста групи № 22

Екологічна ситуація рідного міста та наші дії

У місті працює близько десяти підприємств, які є потенційними забруднювачами основної водної артерії міста - річки Південний Буг. Атмосферне повітря псується здебільшого підприємства теплоенергетики та газопостачання. А також ситуація погіршується через збільшення кількості автомобілів на дорогах обласного центру.

У Вінниці на покращення екологічного і гідрологічного стану річок та озер, для зниження хімічного і бактеріального забруднення поверхневих вод, було виділено більше 3 млн. грн. За ці кошти побудовано зливову каналізацію по вул. Шевченка-Келецька та проведено капітальний і поточний ремонт мережі зливової каналізації, проведено роботи з винесення прибережних захисних смуг по р. П.Буг від вул. Свердлова до Сабарова, здійснено заходи з поліпшення санітарного стану прибережних смуг річок Тяжилівки, Віннички, Вишеньки, ділянки Південного Бугу по вул. Свердлова. Крім

цього було очищено акваторію р. Південний Буг в межах зон санітарної охорони водозаборів комунального підприємства "Вінницяоблводоканал".

Протягом кількох останніх років у Вінниці вдалося налагодити процес вивезення твердих побутових відходів (ТПВ). Цим займається КУП "ЕкоВін". Протягом цієї осені паралельно із ТПВ спецавтомобілі вивозили і опале листя. Це допомогло зменшити кількість випадків спалювання листя мешканцями приватного сектору.

Очищуються території міста від стихійних сміттєзвалищ. Ліквідовано 54 засмічених місця. Організовано збір побутових відходів у секторі приватної забудови.

Досить вагомий внесок у покращення екологічної ситуації міста робить і наше училище. Зокрема, в квітні 2013 року учні навчального закладу зібрались для проведення еко-акції по очищенню прибережної зони мальовничої річки Південний Буг у районі Бригантини.

Учні груп №15, 44 та 30 зібрали вантажну машину сміття, цим самим залишили чистим берег рідної річки.

Наше училище бере надзвичайно активну участь у зборі пластикових пляшок. Нами зібрано для подальшої утилізації уже більше 200000 пластикових пляшок. Участь у цій благородній справі бере кожен учень.

Учні групи №6 Пахолюк Тарас та Глухих Валентин працювали над екологічним проектом, більш детально досліджували екологію рідного міста. Був розроблений сайт по екології Вінниці. Ви кожен можете відвідати його, ознайомитися з тими проблемами, які не мають залишити байдужими нікого з нас. Відвідавши сайт, Ви зможете взяти участь у наших опитуваннях щодо екології міста, а також внести свої пропозиції щодо її покращення.

Будемо раді Вас бачити!
<https://sites.google.com/site/ekologiavinnici>

Ми живемо в епоху бурхливого розвитку цивілізації. Зараз швидкими темпами йде зростання великих та малих міст, збільшується промислове будівництво, збагачується кількість населення.

У зв'язку з цим охорона навколишнього середовища стала для людства однією з найважливіших проблем. Прозоре чисте повітря, блакитні ріки, озера, джерела, ліси, квітучі гаї - все це багатство може зникнути, якщо людство не візьметься за голову. Нам треба діяти так, щоб не завдати шкоди природі, а, навпаки, поліпшувати можливості природи. Ми повинні жити не лише сьогоднішніми потребами, а й дбати про стан природи завтрашнього та майбутніх днів. Наші предки ставилися до природи з повагою. Люди часто забувають або, швидше,

не помічають того, наскільки щедра наша Земля: рослини та дерева дають нам змогу дихати чистим повітрям, поля годують нас хлібом та овочами, води - годують нас рибою, на луках пасуться тварини, що дають молоко, м'ясо, вовну.

Ми просто не розуміємо, що ми робимо. На нашій Землі повітря уже не таке, яке було раніше. Всі фабрики свої відходи викидають в ріки, а ми в цих річках ловимо рибу, яку потім їмо.

Давайте зробимо все, щоб наші діти та онуки дихали пахощами квітів, чули спів птахів у лісах, ходили по м'якій травичці, милувались сходом сонця. Давайте залишимо їм у спадок чисту та прекрасну Землю!

Галіцина Вероніка, учениця групи №16

"Вирости квіти, щоб стала красива Земля"

Під цим гаслом 8 квітня 2014 року в училищі проводилась виставка кімнатних рослин та композицій із квітів. Метою даного заходу є виховання в учнівської молоді любові, дбайливого ставлення до природи, розвитку смаку та творчої активності, озеленення лабораторій, кабінетів, навчального закладу в цілому, надання їм естетичного вигляду.

Коридори училища розцвіли квітковим різнобарв'ям і були схожі на безмежні українські поля та луки. Учнівська молодь із задоволенням взяла участь у даному конкурсі, кожна група представила декілька експонатів із цікавою та змістовною презентацією.

Як гарний господар дбає про красу своєї оселі, так і наші учні, прагнучи прикрасити місце, що стало другою домівкою, подарували навчальному закладу значну кількість експонатів. Орхідеї, бромелії, антуриуми, пеларгонії, каланхое, медініла, спатіфілум, цикламени, ехмеї, гарденія - ці рослини своїми чудовими квітами прикрасять будь-який інтер'єр. Найбільше хочемо відмітити підбір кімнатних рослин групи № 41

(майстр в/н Молодова Н.А., кл. керівник Мельник Л.І.), а також, за активну участь та вклад в озеленення приміщень навчального закладу відмітимо групи: №8, №9, №15, №17, №35, №40, №45, №46.

Дзюбенко Віталіна, учениця групи 42

ДОСВІД, ТРИВАЛІСТЮ У ТРИ РОКИ

до...

після...

"Не буду вмикати будильник із вечора. Нехай Бог вирішить: опинюся я завтра на заняттях чи ні..."

Ось пройшли три роки нашого навчання, ми здаємо останню сесію у нашому ВМВПУ... Роки навчання - це найкращий період у житті кожної людини. Адже це чи не єдині "безтурботні" моменти людського життя, коли можна мріяти і здійснювати мрії, робити божевільні вчинки, знаходити нових друзів і навіть кохання... Це перший крок у доросле життя, життя у гуртожитках, відсутність сну та присутність не-

вимушеного позитиву, багатогранність вмінь та інтересів, адже саме у студентські роки багато хто з молоді починає робити ранише "нереальні" речі, наприклад - самостійне приготування їжі (є що згадати, але не завжди було що поїсти).

Кожний день навчання - це нова історія, яка залишає вагомий слід у житті і надовго закарбовується в пам'яті. Інколи нас вважали "божевільними" і не завжди розуміють наші вчинки, але, як на мене, саме це і є справжнє життя, адже студенти живуть "на повну", по-справжньому веселяться, отримують від життя все,

не бояться відступити від банальних правил і спробувати щось нове. Іноді юнацький максималізм і бажання виділитися на загальному тлі брали верх: ми сперечалися з одногрупниками, відстоювали свою думку перед викладачами під час уроків. На власному досвіді я відчула контраст життя під материнським крилом і самостійного, дорослого життя в чужому місті. А саме у цьому і полягає справжній смак життя, тому ми смакували його у всіх аспектах.

Училище - це гарна "штука", Чудова в ньому йде наука.

За три роки навчання Так не хотілося вставати зрання, Ще й на зарядку йти. Збирати зошити, книжки. Хотіли ми цього чи ні, Та не могли стояти в стороні. Всі дружно бігли, щоб учитись. Старались з усіма миритись. Завжди приятними були, Про себе тільки правду чули, Нашу групу не зачіпали, Нашу групу не зачіпали, Тому, що добре усі знали: Постояти за себе ми умієм, Не мовчимо, відразу дієм. У змаганнях участь брали Та не раз перемагали. На екскурсіях бували, Про новеньке дізнавались

Викладачі - у захваті від нас: Наша група - просто клас! Хотімо сьогодні ми якраз Подякувати Вам сто двадцять раз. Окремо для класного керівника і майстра: Хай сонце квітне завжди, ніби айстри. Училище щоб процвітало, Таких, як ми, щороку набира-ло!!!

Бабик Марія, учениця групи №15

Виробнича практика - крок до професіоналізму

Виробнича практика є невід'ємною частиною навчального процесу в будь-якому навчальному закладі, будь то училище, коледж, технікум чи університет.

Мета практики - навчити студента застосовувати отримані на заняттях знання. Для цього виробнича практика повинна бути достатньою за часом (не менше місяця і, бажано, повний робочий день) і змістовною. Зрозуміло, будь-який студент мріє про таку практику, яка була б коротшою і легшою. Але, як правило, неробство і навчальна успішність - речі несумісні, а тому нашому учневі доведеться вибирати між відпочинком і отриманою оцінкою.

Цього року виробнича практика студентів, які отримали рівень Оператора комп'ютерного набору, вже не вперше відбулася на базі Вінницького регіонального центру оцінювання якості освіти. Наш навчальний заклад та ВРЦОЯО співпрацюють декілька років, і за часи цієї плідної співпраці, як і центр, так і ми - цілком задоволені умовами та ставленням до практикантів.

Отже, як саме ж ставляться на практиці до нового контингенту та як із нами поводитися наші наставники? Скажу відверто, що за такий короткий період часу я, як і всі практиканти з нашого навчального закладу, стали палкими прихильниками того дружнього та ввічливого колективу. Ми кожного дня працюючи на своїх робочих місцях, задавали сотні і тисячі питань, пов'язаних із діяльністю центру, а саме реєструванням абітурієнтів на Зовнішнє незалежне оцінювання (ЗНО), дивно, але нам завжди відповідали ввічливо, хоча я вражена їхнім терпінням. З

самого початку нам вдалося налагодити з ними співпрацю якнайкращим чином: ми знайшли оту "золоту середину" між дружніми стосунками і стосунками "керівник-підлеглий", і працювалося нам разом легко і невимушено, з того чи іншого приводу радилися, що краще зробити, а що - ні. Надзвичайно приємно було, що такий приятний зв'язок не був одностороннім - керівництво теж залишилося задоволеним нашою роботою та нами також.

Несподіванкою та неймовірною приємністю стало те, як колектив ВРЦОЯО привітав всіх нас із закінченням реєстрації на ЗНО та логічно, завершенням накопичення роботи, до чого послідувало і завершення практики. Під час привітання прозвучали слова подяки та слова, які, мабуть, кожний працівник хотів почути від свого директора. Також, в свою чергу, і ми хотіли б подякувати за ті настанови та поради, за щірі посмішки, за жарти, за приємні емоції та за величезний багаж здобутих знань та навичок, ми вдячні за те, що кожного дня прокидаючись ми з задоволенням йшли на практику в очікуванні нових емоцій.

Залізник Анастасія, учениця групи №14

Вже втретє за термін навчання у ДПТНЗ "ВМВПУ" я проходжу практику в ТОВ Агропідприємство "Грузьке", де звикла до колективу і робочого місця. І в котре приходячи підписувати документи на оформлення практики, мені раді.

На своєму робочому місці я освоїла і показала свої знання. Тепер без проблем розпізнаю та оформляю документи, відправляю та приймаю повідомлення, користуюся факсом та іншою

технікою. Керівник практики Юрченко Наталія Василівна, добра та працьовита жінка, знайомила з бухгалтерськими програмами і допомагала при появі проблеми. З деякими програмами познайомила і я співробітників та навчила ними користуватись. Завдяки практиці тепер на відмінно формую справи та здійснюю телефонні переговори. Для секретаря надзвичайно важлива практика, адже більшість завдань потрібно проробити, щоб надалі все вдавалось. Треба щодня вчитись цієї професії, тому що протягом одного дня складно розібратись з реєстрацією, а іншого - з галасливим відвідувачем.

Колектив підприємства надзвичайно чуйний і дружелюбний, який і допоможе і навчить. Я рада, що маю таке місце практики, тому що там я навчаюсь і розвиваюсь.

Казанець Анастасія, учениця групи №14

Я навчаюсь на третьому курсі в ДПТНЗ "ВМВПУ". Цього року я проходила виробничу практику у Вінницькому РЦОЯО.

За час проходження практики я здобула багато нових професійних навичок, які, сподіваюсь, принесуть мені користь у майбутньому.

У Вінницькому РЦОЯО я навчилася із відповідальністю ставитися до поставлених мені завдань, я навчилася працювати в колективі.

Ця практика допомогла зрозуміти мені, що вступати в доросле самостійне життя треба із відповідальністю. Тепер я маю досвід і, сподіваюсь, що завдяки цьому, по закінченню училища, мені з легкістю вдасться знайти роботу.

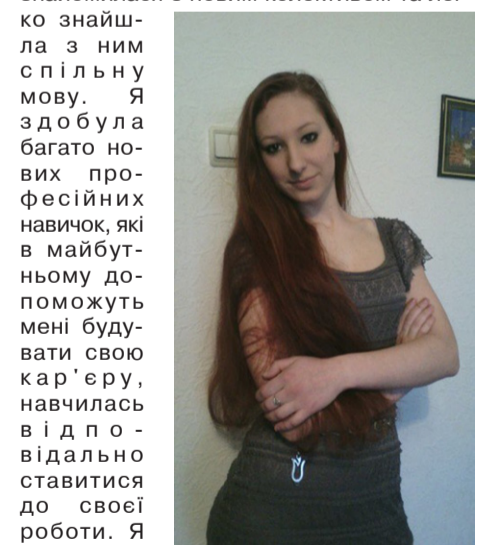
доросле життя. Тепер я знаю, як важко потрібно працювати для того, щоб забезпечити собі гідне життя. Я навчилася цінувати людську працю і час. Я вдячна училищу за те що, воно надало мені виробничу практику. Мені надзвичайно сподобалося самостійно працювати.

Це вдалий фундамент для побудови своєї кар'єри.

Севаст'янова Ірина, учениця групи №14

Я навчаюсь в ДПТНЗ "ВМВПУ" на третьому курсі. Цього року я проходила виробничу практику на ТД "У Козака".

Під час проходження практики я познайомилася з новим колективом та легко знайшла з ним спільну мову. Я здобула багато нових професійних навичок, які в майбутньому допоможуть мені будувати свою кар'єру, навчилася відповідально ставитися до своєї роботи. Я відчула себе дорослою самостійною людиною, навчилася самостійно заробляти кошти і тепер знаю ціну грошам, знаю, як важко постійно працювати, щоб придбати собі якусь річ.

Практика допомогла зрозуміти мені, що вступати в доросле самостійне життя треба із відповідальністю. Тепер я маю досвід і, сподіваюсь, що завдяки цьому, по закінченню училища, мені з легкістю вдасться знайти роботу.

Некрасова Валерія, учениця групи №14

ДЕНЬ ВІДКРИТИХ ДВЕРЕЙ У ВМВПУ

17 квітня 2014 року в ДПТНЗ «ВМВПУ» відбулося традиційне свято - День відкритих дверей, де представники педагогічного і учнівського колективів змогли показати школярам, чому їх тут можуть навчити, які знання та вміння вони зможуть отримати, ставши учнями нашого навчального закладу.

У нас у гостях побували учні зі шкіл міста Вінниці, смт Літина, с. Крушлинець та с. Гавришівки. Зокрема - це 25 учнів зі школи №5, 17 учнів школи №6, 17 учнів школи №9, 12 учнів школи №8, 40 учнів школи №31, 57 учнів школи №29, 20 учнів школи №19. Зі смт Літина до нас завітали 2 учні, з с. Крушлинець та с. Гавришівки - 6 учнів. Всього ми зустріли 196

школярів.

Перш за все, для наших гостей були проведені майстер-класи. На майстер-класі, який проводили учні, що навчаються за професією "Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин" школярі мали змогу побачити, з чого взагалі складається комп'ютер, як його правильно розібрати, зібрати, відремонтувати, почистити. Також наші гості мали змогу побачити роботу в різних програмах, зокрема, в Adobe Photoshop. Всі бажуючі могли сфотографуватися і отримати на пам'ять подарунок у вигляді колажу зі своїм фото.

Гарний майстер-клас представили учні, що навчаються за професією "Секретар. Оператор ком-

п'ютерного набору". Вони надзвичайно вміло демонстрували набір тексту сліпим десятипальцевим методом, який доступний не кожному.

НТФ "Перлина Поділля" презентувала такі професії як "Агент з постачання. Продавець продовольчих товарів", "Комерційна діяльність". Ними було зроблене оригінальне запрошення на навчання з обіцянкою: "Ми навчимо вас заробляти гроші!". В якості підтвердження були прикріплені гроші - шоколадні монетки.

Також наші гості мали можливість поспілкуватися з представниками Лівобережного центру зайнятості.

"Найапетитнішою" частиною майстер-класів була, звичайно, у наших майстрів

та учнів за професією "Кухар. Кондитер". Вони демонстрували карвінг овочів, виготовляли прикраси з мастики, презентували оригінальне оформлення десертів, тортів для різних визначних дат, зокрема, вміння нанести портрет ювіляра на кондитерський виріб. А таке, погодьтеся, не побачиш на кожному святковому столі. Це потребує багато вмінь і терпіння.

Також наші кухарі пригощали гостей стравою французької кухні - свіжі фрукти в шоколадному "фондю".

Для гостей була проведена екскурсія стінами нашого рідного училища. Екскурсоводи презентували кабінети, в яких будуть працювати ті учні, які бажають навчатися в ДПТНЗ "ВМВПУ", розпові-

дали історію училища, відповідали на запитання допитливих школярів. По завершенню екскурсії наші гості мали змогу поласувати смачними пирогами в конференц-залі. Потім гості були запрошені до актовуї зали, де вони мали змогу переглянути святковий концерт, на якому оригінально, творчо була представлена кожна професія, яку можна здобути в ДПТНЗ "ВМВПУ".

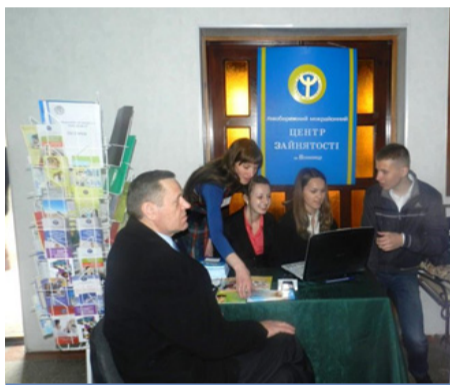
Усі присутні були дуже задоволені, отримали масу емоцій від свята. Такі заходи сприяють емоційно-му піднесенню настрою працівників, їх згуртованості, відданості своїй роботі заради спільної мети, формують уявлення майбутніх абітурієнтів про те, ким вони можуть стати, які знання можуть отримати,

ставши учнями училища, які дороги може відкрити їм життя... Так, саме дороги, широкі шляхи... Великі можливості відкриває перед собою життя випускника нашого навчального закладу. Адже тут знаходиться бездонна криниця тих знань, що потрібні кваліфікованому робітникові. Кожен спраглий, бажуючий черпати їх зможе здобути професію, стати висококваліфікованим працівником, таким, яким його бачать батьки, рідні, друзі...

Ласкаво просимо до нашого навчального закладу. Наші двері широко відкриті перед кожным із Вас.

Ми будемо раді бачити Вас у ДПТНЗ "ВМВПУ"!!!

Грабенко О.І., викладач спеціалізації

Працевлаштування молоді - корисні поради

Зараз випускники ДПТНЗ "ВМВПУ" здають іспити, проходять переддипломну виробничу практику, отримують дипломи про закінчення навчання в училищі, і перед кожным із них постає питання працевлаштування.

Я - випускник ВМВПУ, що навчався за спеціальністю "Комерційна діяльність", хочу поділитися секретами, як знайти роботу, яка подобається.

Переглядаючи газети з пропозиціями працевлаштування, найчастіше доводиться вибирати реальні з вже запропонованих варіантів, і при цьому далеко не факт, що це буде навіть віддалено якомось пов'язано з вашою спеціальністю.

Що ж робити в ситуації, що склалася? Для початку вам потрібно визначитися з тим, ким ви хочете працювати, потім просто вибрати компанію, де є дана вакансія. Бажано зупинити свій вибір на великій компанії і сміливо йти туди. Дуже велика проблема полягає ще й у тому, що у багатьох людей занижена самооцінка, і вони просто бояться звертатися у великі компанії. У цьому і є їхня помилка!

Справа в тому, що великі фірми постійно зростають, тому їм часто терміново потрібні "кадри".

Як правило, такі компанії не дають оголошень в Інтернеті або в безкоштовних газетах. Інформацію про них можна отримати на сайтах самих компаній.

Дуже часто доводиться працювати не за тією вакансією, яку ви обрали, але, відпрацювавши рік, ви можете перевести саме на ту вакансію, про яку мріяли. Головне - це бажання працювати і не боятися!

Перший, з ким вам доводиться поспілкуватися на співбесіді,

це HR-партнер, або простіше кажучи, менеджер з підбору персоналу. Найчастіше вони не досить доброзичливі, скоріше навпаки, їх головне завдання - викликати вас на конфлікт і подивитися, як ви будете себе тримати. Тут важливо не вестися на провокацію, не нервувати і пам'ятати про те, що це просто їх робота! Ви самі здивуєтеся, як зміниться їх ставлення до вас у разі вдалого проходження співбесіди.

Також потрібно пам'ятати про дрес-код, і бажано почитати щось про роботу самої компанії, щоб бути у всеозброєнні. У будь-якому випадку компаній багато, а ви такий чудовий - один! Тому якщо вам відмовили в одному місці, не варто невіритися, треба йти далі, нехай вони потім "лікті кусають", що втратили такого класного співробітника. І успіх гарантований вам на всі сто відсотків.

Варто запам'ятати основні правила працевлаштування:

Працьовитість
Один із головних секретів успіху - це працьовитість. Хто не любить працювати, ніколи не стане успішним. Завдяки працьовитості, більшість багатих і успішних людей досягли визнання і матеріального благополуччя.

Улюблена справа
Займатися улюбленою справою - чи не найбільший секрет успіху. Одне з найголовніших завдань у житті - робити те, що вам дійсно подобається і приносить задоволення, до чого у вас є природний талант.

Не переставайте вчитися
Лідери люблять і вміють вчитися. Постійне навчання - це мінімальна вимога для успіху в сфері діяльності. Читайте спеціальну літературу, відвідуйте семінари, зустрічайтеся з успішними людьми і до кінця життя за-

лишайтеся вічним студентом, здатним генерувати і втілювати в життя нові ідеї для розвитку свого бізнесу.

Впевненість і оптимізм
Успішні люди завжди знають, чого вони хочуть, незважаючи на те, що багато хто не вірить в їх успіх, і вони завжди йдуть своїм шляхом, маючи намір довести справу до кінця. Дотримуйтеся завжди позитивного мислення і ніколи не здавайтеся.

Ці секрети допомогли мені влаштуватися на роботу. Спочатку я працював продавцем у супермаркеті Фуршет, але показавши свою працьовитість, з часом я зміг зайняти посаду менеджера.

Робота дуже цікава та перспективна, вона потребує багато зусиль та терпіння. Майже кожен день були нові знайомства з різними людьми: з партнерами, з постачальниками, з покупцями. Постійно потрібно вирішувати проблеми із замовленням та реалізацією товару, правильно проаналізувати ситуацію, зробити замовлення, зробити все потрібне, щоб швидше продати та замовити нову партію, повернути брак та надлишки, які постачальники інколи відмовляються забирати, налаштувати роботу продавців своїх відділів, роздати додаткові завдання, перевірити роботу, звіти, цінники, чистоту відділів. Потрібно знати ціни конкурентів, знати про їхні цінові акції. Постійно подавати різні звіти директору магазину. Завдяки роботі у магазині я дізнався про свої сильні та слабкі сторони, познайомився з цікавими людьми.

Любі учні ДПТНЗ "ВМВПУ", я вам усім бажано знайти престижну та гідну вас роботу з гарною платнею.

Випускник ДПТНЗ "ВМВПУ" Корчевий Вадим

Обліковець з реєстрації бухгалтерських даних. Перспектива та реалії

Мій вибір обумовлений тим, що, перш за все, мені подобається ця професія і я дійсно хочу стати хорошим спеціалістом. У наш час, коли Україна стала незалежною, демократичною країною її економічне становище є дуже складним.

Є багато проблем, які потребують негайних рішень. Із виходом нашої держави на міжнародну арену, як країни з ринковою економікою, попит на висококваліфікованих спеціалістів зростає.

Обліковець бачить, наскільки прибутковою є фірма. Для нього не стане сюрпризом звістка про закриття компанії або скорочення штату, тому можна встигнути підготуватися і вчасно змінити роботу. Крім того, сучасне життя вимагає від обліковця гнучкості і постійного підвищення кваліфікації. На цій посаді доводиться постійно вчитися, бо постійно змінюється законодавство, з'являються нові інструменти, про-

грами та технології. Загалом, нудьгувати не доведеться.

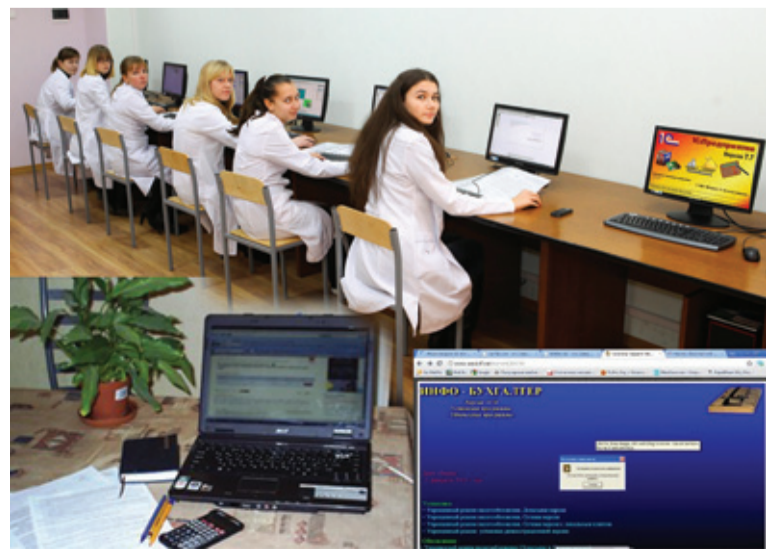
Бухгалтеру доводиться мати справу з великою кількістю людей. Так виробляється впевненість у собі, вміння говорити "ні", наполягати на своєму і знаходити підхід до різних співрозмовників.

Тому сучасний обліковець повинен мати такі особисті якості, як: кваліфікованість, дисциплінованість, чесність, ширість, ввічливість, комунікабельність, доброзичливість, людяність, старанність, впевненість у собі.

Зараз - це сучасна і модна професія.

Є багато різних вакансій роботи для обліковця. Це такі як: власна справа, робота за контрактом, робота за спеціальністю в будь-якій галузі: в науково-дослідних інститутах, в органах влади та управління, викладацька діяльність та багато інших.

Славська Вікторія, учениця групи №12

СВЯТО ОБДАРОВАНОЇ МОЛОДІ

«МИ - МАЙБУТНЄ ТВОЄ, УКРАЇНО!»

Це свято тих, хто робить усе завчасно!
Це свято тих, хто докладє більше зусиль!

Це свято тих, хто по-справжньому насолоджується успіхом!

Вже стало традицією Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища вшановувати переможців, які гідно представили заклад на обласних, Всеукраїнських предметних олімпіадах та конкурсах фахової майстерності. 27 березня лунали фанфари для 219 учнів. Кращі з кращих були премійовані, нагороджені почесними грамотами, дипломами, подяками та отримали цінні подарунки від спонсора свята, випускника 2006 року Гуменного Сергія Степановича.

З вітальним словом до учнів та педагогів звернувся директор училища Олександр Дмитрович Дмитрик, акцентуючи увагу на актуальності роботи із обдарованою молоддю, необхідністю підтримки та надання можливості реалізації творчого та інтелектуального потенціалу кожного учня.

У номінації "Відмінник навчання" відзначались учні: Пахолюк Тарас, Опольський Ярослав, Расулова Маргарита, Ткачук Олена, Воронюк Катерина, Єсіпенко Наталія, Отченко Олександр, Фурман Світлана, Бубелянич Дар'я, Гладка Катерина, Даценко Вікторія, які за підсумками навчання мають високий рівень знань та отримують дипломи з відзнакою, золоті та срібні медалі.

У номінації "Інтелектуальна надія" відзначались 74 учні, які вибороли призові місця у обласних, Всеукраїнських олімпіадах та проектній діяльності. Зокрема, в обласній олімпіаді з Інформаційних технологій Опольський Ярослав посів I місце; Сулима Сергій - II місце та Лисенко Максим виборов почесне III місце. Пахолюк Тарас посів II місце в обласній олімпіаді з Історії. Гідно відстояли честь училища на обласному етапі Всеукраїнського

конкурсу юних фотоаматорів "Моя Україна" учні: Мисько Марія, Гончарук Анастасія, Пахолюк Тарас, Чернишов Сергій (нагороджені дипломами I і II ступенів). В обласній історико-пошуковій експедиції "Історія хрещення Київської Русі - погляд крізь час" учні Пилипон Ростислав та Фаєр Алла отримали перемогу та нагороджені дипломами II ступеня. Крижановська Анастасія посіла почесне II місце в обласно-

му етапі Всеукраїнського конкурсу есе "Я - Європеєць". Проникливий голос Голубович Любові вразив членів журі обласного етапу конкурсу "Різдвяна зіронька 2014", на якому учениця була нагороджена дипломом II ступеня. У рамках обласного тижня здорового способу життя "Молодь за здоров'я" учениці Підстріляна Анастасія, Коновальчук Тетяна та Гришук Ірина гідно представили навчальний за-

клад, захищаючи свої проекти в Палаці дітей та юнацтва ім. Л. Ратушної. Аблаков Олександр став лауреатом Всеукраїнського конкурсу "Майбутнє України", що організувала Мала академія наук.

Сучасний ринок праці висуває нові вимоги до робітника. На сьогодні роботодавці прагнуть отримати якісно підготовленого спеціаліста, який одразу продуктивно стане до роботи. Аби визначити кращих учнів професійно-технічних навчальних закладів проводяться конкурси фахової майстерності різних рівнів. Переможці з числа наших учнів, а їх нараховується близько 42 чоловік, були нагороджені в номінації "Фахова майстерність".

Переможці у номінації "Активна життєва позиція" доводять, що саме наполеглива праця є запорукою досягнення бажаних результатів та успіху.

Відзначали учнів у номінації "Спортсмен року" за значні спортивні досягнення та непереборну волю до перемоги, а також переможців різноманітних конкурсів художньої самодіяльності у номінації "Обдарованість і творчість".

Зокрема, спортсмени були нагороджені цінними подарунками від директора мережі спортивних клубів Максимчука Бориса Анатолійовича.

Майбутнє України залежить не від розмірів її території чи потужності виробництва, а від інтелектуальної могутності, творчого потенціалу нації. А тому основним зав-

данням педагогічного колективу Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища є постійний розвиток творчих та професійних здібностей учнів у поєднанні з формуванням у них високих моральних якостей. Виконання цього завдання дасть можливість кожному учню знайти гідне місце у суспільстві.

**Біла Л.О., заст. директора з ВР,
Чорна О.М., культогранізатор**

НАША ЗІРКА

23 березня у театрі Садовського відбувся конкурс Міс Вінниця, у якому брали участь та боролися за перемогу чимало красивих дівчат Вінниці.

У їх числі була і учениця групи № 19 Воронюк Катерина. З Катєю я навчаюсь разом у групі другий рік. Стійкість, хоробрість, уміння йти до своєї мрії, наполе-

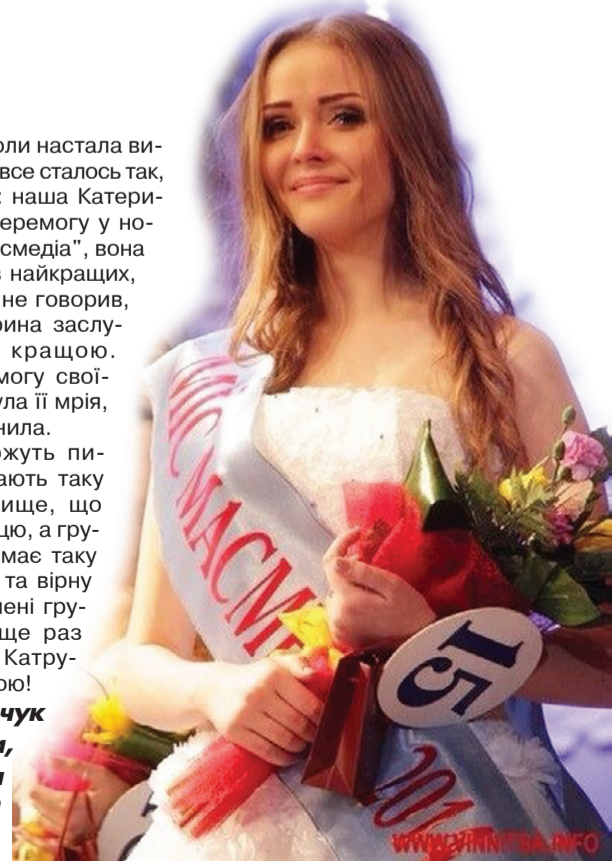
лівість, жіночність - усі ці та багато інших хороших рис притаманні цій дівчині. За Катериною є не одна перемога у конкурсах, де вона проявляла себе з найкращого боку, в тому числі й перемоги в училищних олімпіадах, де вона посідала призові місця.

Не здивувало мене й те, що Катерина увійшла до десятки кращих на конкурсі Міс Вінниця. Я була гордою тим, що навчаюсь поруч із цією дівчиною. Пишалась не лише я, а й усі учні нашої групи. Під час конкурсу ми не втрачали надії та переживали не менше за саму Катерину, в душі знаючи, що вона переможе, адже вона - най-

краща. І ось, коли настала вирішальна мить, все сталося так, як і мало бути: наша Катерина отримала перемогу у номінації "Міс Масмедіа", вона стала однією з найкращих, і хто б що там не говорив, та наша Катерина заслуговує бути кращою. Здобути перемогу своїми силами - була її мрія, і вона її здійснила.

Батьки можуть пишатися, що мають таку дочку, училище, що має таку ученицю, а група № 19, що має таку одногрупницю та вірну подругу. Від імені групи № 19 ми ще раз вітаємо нашу Катерину з перемогою!

**Свинарчук
Олена,
учениця
групи № 19**

ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД - АЛЬТЕРНАТИВА ОРГАНІЗАЦІЇ ДОПРОФІЛЬНОГО ТА ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ

Тітова Наталія Анатоліївна - директор навчально-виховного комплексу: загальноосвітньої школи I - III ступенів - гімназії №6 міської ради

Сьогодні надзвичайно актуально говорити про необхідність переходу всіх навчальних закладів до типового положення Міністерства освіти і науки України. Це положення про профільну освіту акцентує увагу на необхідності учнів школи III ступеня йти цим шляхом, проте практика підкреслює, що ні положення, ні відповідні закони не можуть нас спрямувати по цьому шляху, якщо не буде, поперше, тісної співпраці з навчальними закладами, які розташовані поруч зі школою чи у місті в цілому; і по-друге, бажання вчителів, які працюють у школі і їхнього бачення учнівського ресурсу, бажання самих дітей, бачення свого місця, їх значення, ролі в розвитку того суспільства, яке на сьогоднішній день диктує певні переваги або ж певний імідж тієї чи іншої професії.

У нашому навчальному закладі ми давно ставимо питання в тому плані, щоб в першу чергу спрямувати дітей на розвиток тих природних задатків, які вони уже мають. Чому це так важливо? Тому що можна хотіти бути, наприклад, відомим балетмейстером, але природа, на жаль, тебе не наділила певними задатками і природними талантами. Саме тому важливо побачити ті риси, ті характерні уміння, навички, які дала природа, які вдалось розвинути вчителям початкової школи, на що спрямувала сім'я свою дитину, підхопити і розвивати навіть те, що, можливо, десь дримає чи спить в тій чи іншій дитині.

Тому практично уже з 5 класу, коли діти переходять в школу II ступеня, в нас є програма, яка розроблена не для дітей, а, в першу чергу, для вчителів - "Методичне забезпечення кваліфікаційних умінь і навичок педагогічної майстерності вчителя", згідно з якою вчитель має видозмінювати свої напрацювання попередніх років відповідно до тих вимог, які ставить сьогодні перед ним громада, освіта, міністерство освіти і, звичайно ж, батьки.

Учителі змінюють підхід до викладання свого предмету, напрямків, форм і методів, залучаючи до співпраці всіх дітей, які є в класі, враховуючи їхні уміння, старання, їхні бажання, погляди.

Перейшовши 1998 року до нового приміщення, ми почали

шукати можливі варіанти співпраці з іншим навчальними закладами: ми працювали з педагогічним університетом, у свій час з історичним факультетом та факультетом початкової школи; багато років співпрацювали з торгівельно-економічним тоді ще інститутом, з технічним університетом - були свої напрацювання, були як свої плюси, так і мінуси. Опинившись поруч із ВМВПУ, ми звернули увагу на те, що існуючий стереотип про професійно-технічні навчальні заклади не зовсім співвідносний із цим навчальним закладом. Обличчям будь-якого навчального закладу є його учні. Учні ж ВМВПУ відрізняються від учнів інших училищ не лише манерою одягу чи манерою поведінки, вони демонструють відчуття якоїсь своєї значимості, самореалізованості.

Ми вирішили відвідати цей навчальний заклад: пішли раз, пішли другий: познайомились і дійшли висновку, що варто спробувати домовитись про співпрацю. Чесно кажучи, директори окремих шкіл дивились на мене, дивились на школу і мали свою думку. Але будемо відвертими: уже через 2 роки вони почали запитувати: "Як так зробити, щоб і наші діти пішли?". І потім я точно знаю, що багато хто з них в індивідуальному порядку зверталися з проханням, щоб деякі діти з їхніх шкіл теж долучились і відвідували ці групи.

Що змінилось в тих наших дітях, які першими пройшли через це випробування? Діти, незважаючи на те, що отримали додаткове навантаження, почали краще вчитись у школі, краще почали віддаватись азам навчальних дисциплін, які внесені сьогодні до навчальних програм загальноосвітньої школи.

Вони відчули, наскільки необхідними є оті знання, які має заклади і дати школа для їх подальшого життя, а це дуже великий плюс. З іншого боку, вони побачили, що в училищі до них ставляться, як до дорослих людей. У нас вони діти, в училищі вони дорослі люди. Таким чином, діти за два роки навчання чітко усвідомлюють, що вони себе готують до майбутніх професій, в яких обов'язково будуть мати місце ті знання та практичні навички, які вони отримують протягом двох років в училищі.

За профільною освітою май-

бутнє однозначно. Велика проблема в тому, що в нас профільна освіта однобока. Закон, положення є, та ми не працюємо за цим положенням, оскільки обов'язковими сьогодні є 17 предметів.

Коли ми їздимо іншими країнами, вивчаючи ту ж саму практику профільної освіти, то зокрема, у Польщі, обов'язковими є 6 предметів. 6 і 17 предметів - різниця є, і вона доволі відчутна.

Неймовірне навантаження: як фізичне, так і психологічне - звичайно, витримують сильніші із сильніших. Хто має допомогти? Ми маємо допомогти, дорослі: вчителі школи, викладачі училища, батьки - тільки спільними зусиллями дитина отримує шанс здобути бажане.

ВМВПУ - навчальний заклад надзвичайно позитивний в усьому розумінні цього визначення. Позитивний в тому, що він затишний - лише переступаючи поріг училища, потрапляєш у атмосферу доброзичливості і уваги.

Дуже привітною є категорія педагогічного колективу, ми багатьох уже знаємо, і коли дітям абсолютно байдуже, хто їх буде навчати, бо вони вже знають, що це є той викладач, який до них із добром, із розумінням, то, відповідно, це багато про що говорить.

Та робота, яку проводить педагогічний колектив навчального закладу, звичайно ж, завдяки старанням директора Олександра Дмитровича та заступника з навчально-виробничої роботи Миколи Миколайовича, дуже кропітка.

Вона відзначена численними нагородами і відзнаками: скільки медалей, дипломів, скільки грамот, які свідчать про якісний результат праці: праці викладачів і учнівської молоді. Скільки знаних людей вийшли з ВМВПУ і працюють сьогодні не тільки в місті, області, а й по всій Україні і далеко за її межами й цілком слушною є подяка цих людей на адресу викладачів.

Навчальний заклад уже давно вийшов той високий щабель надання якісних освітніх послуг. Це говорить про правильний обраний не тільки шлях, але й про правильну мету, обрану педагогічним колективом на чолі з їх керівником Дмитриком Олександром Дмитровичем в ім'я тієї життєвої долі, що кожен обрав для себе.

Тітова Наталія Анатоліївна

У сучасних соціально-економічних умовах першочергового значення набуває необхідність підготовки школярів до свідомого вибору профілю подальшого навчання.

Сучасна школа має бути профільною. Учень-старшокласник має свідомо обрати профіль свого подальшого навчання. Не секрет, що дуже часто орієнтація дитини на вибір майбутньої професії має суто рекламний характер. Перед учнем часто яскраво розкриваються переваги тієї чи іншої професії, і в той же час так, чи інакше, замовчуються складності та рутинні її аспекти.

Професійно-технічний навчальний заклад може надати допомогу школяреві у виборі майбутнього профілю навчання, а в подальшому і професії, організацією допрофільного навчання через систему курсів на своїй базі. Такі курси дають учням реальне уявлення про професії, що готуються ПТНЗ, не вимагаючи від них остаточного вибору. Учень 8-9 класу, який стоїть перед необхідністю вибору профілю навчання, може спробувати свої сили у тій чи іншій професії й, виконуючи практичні завдання, реально зустрітись як з перевагами, так і складнощами професії. Саме такий підхід сприяє попередній професійній орієнтації учнів.

Починаючи із 2009-2010 н.р. ДПТНЗ "ВМВПУ" співпрацює із закладом "Навчально-виховний

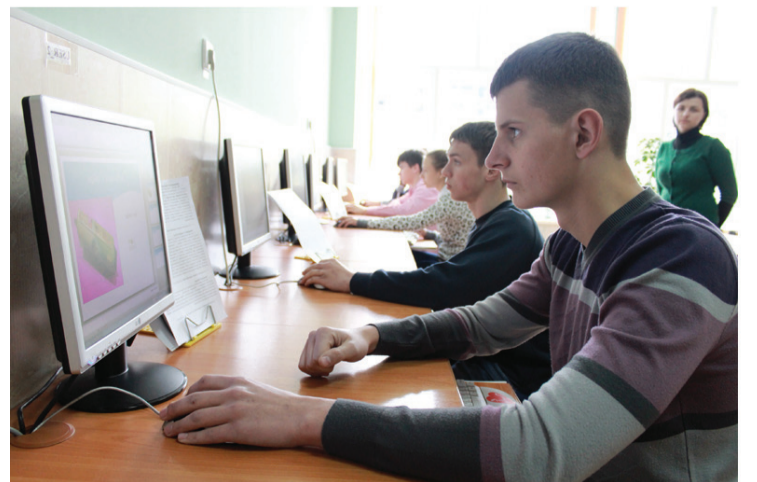
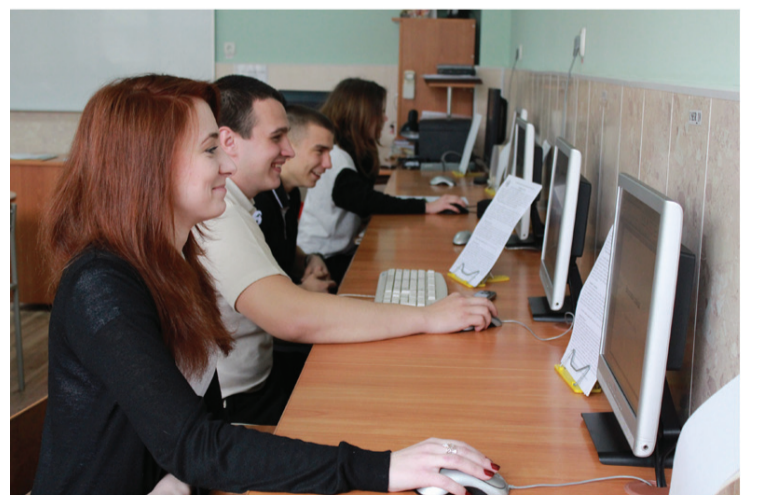
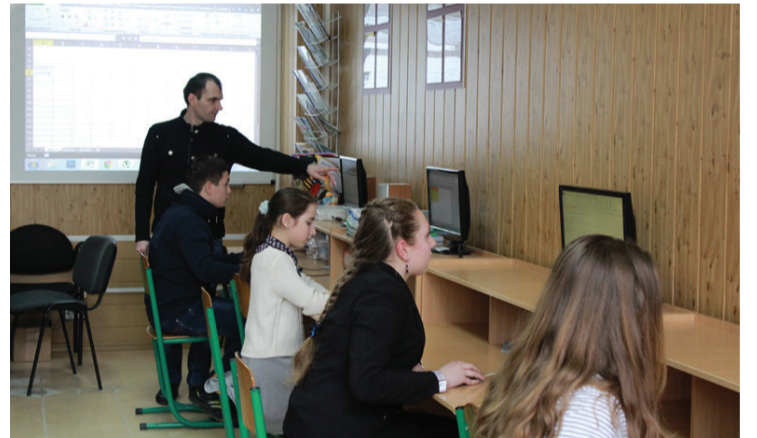
комплекс: загальноосвітня школа I-III-ступенів - гімназія №6 Вінницької міської ради" у напрямку реалізації допрофільного та профільного навчання школярів.

Для залучення учнів була проведена необхідна підготовча робота: налагоджені зв'язки з адміністрацією та батьками Вінницької загальноосвітньої школи - гімназії №6, визначені напрямки курсів за вибором, визначені зміст та методи навчання, розроблені робочі програми курсів, тривалістю 9 місяців (105 годин) за напрямками "Основи роботи на ПК", "Основи приготування їжі", "Основи приготування кондитерських виробів", "Основи комп'ютерної верстки", "Технічні основи ремонту на ПК", "Основи секретарської справи".

Навчання проводиться в сучасних спеціалізованих лабораторіях. Наповнюваність груп - 10 учнів.

У виборі напрямів навчання врахований не лише аспект професійної орієнтації, а й можливість використання здобутих учнями на курсах знань, умінь та навичок у повсякденному житті, організації дозвілля, подальшому навчанні, у разі вибору відмінного від запропонованого курсом профілю навчання, що робить організацію подібних курсів особливо доцільною.

(Продовження на сторінці 10)

Події минулої зими запам'ятаються кожному українцю. Це зима, що змінила нас.

Наприкінці листопада 2013 року українська влада відмовилась підписувати угоду про асоціацію з ЄС. Це викликало велике обурення людей, які давно очікували обіцяне наближення до Європи. Почались протестні акції, та не всі люди поділяли думку щодо ЄС. Можливо, що і Євромайдан розійшовся б ще до Нового року, адже це не перші протестні акції в Україні, але 30 листопада "поліція" вирішила силою розігнати людей. У них це вийшло, адже протестувальники не готувались до нападу. Вони розігнали Євромайдан та вже наступного дня утворився новий орган української нації - майдан. Цей майдан вже не на асоціацію з ЄС, не за наближення до євростандартів, а за українські цінності. Люди у столиці організували нову країну.

Здавалося, що українці вкотре підуть з нічим, "великі" політики зроблять собі рейтинги та будуть знову і знову гнобити нас, українців. Вони хотіли державу рабів, і всім відомі закони "16 січня" тому є підтвердженням. Та терпіння і сил у народу вже не було. Залишилось тільки ідея "Україна - понад усе". Ідея, що об'єднала ук-

раїнців, різних по віросповіданням, за соціальним статусом, за світоглядом.

Тільки після того, як майдан отримав перші жертви, стало зрозуміло, що "кривава" влада просто не відступить. Україною прокотилась хвиля революції, майже у кожному обласному центрі відбулись захоплення або спроби захоплення місцевих органів влади. Народ радів, адже люди добились відміни законів "16 січня" та переговорів щодо перевиборів Президента. Опозиційні політики гарантували безпеку і підтримку та домовлялися про свої "нові крісла" у верхівці влади. Але цей народ було не купити жодними обіцянками, вони чекали дій. Знову почалася тяганина учасників про-

НЕБЕСНА СОТНЯ

тестних акції до міліції та СБУ. На майдані будувались нові барикади, люди читали патріотичні вірші, співали пісні та готувались до бою. Бої, що велись на Грушевського показали, що гасло повстань 20-тих років минулого століття "Воля або Смерть" не було забуто. Що воля для нашого народу - не просто слова, що гімн України - це не просто пісня, яку потрібно знати, що Україна - це не просто країна, в якій ми живемо. Воля для нас - це можливість виразити свою думку, не боятися міліції. Наш гімн - це молитва за Україну, це своєрідна присяга кожного стати на захист своєї держави.

18 лютого наче чорна хмара повисла над Україною. Під час мітингу під ВРУ озброєні силовики кинулись на людей і почали їх відтісняти. Вибухи світлошумових гранат, стрілянина з помпової та пневматичної зброї. Розлючені пси режimu били людей і їх було не зупинити. Самооборона намагалася

стримати натиск, щоб дати можливість учасникам акції відійти до майдану, але сили були нерівні. Кати продовжили наступ на майдан, розуміючи, що люди не готові до оборонних дій. Це був бій не на життя, а на смерть. Хлопці, розуміючи, що вирішується доля цілої країни, стояли незламно.

Центр Києва палав, кров текла рікою, майдан стояв. Українці масово кинулись до столиці спасати своїх побратимів, але це вдалося не всім - Київ був закритий для людей, блок-пости на кожній трасі, рух залізницею частково перекритий.

Дні 18-20 лютого були роковими для майдану. Загибло близько 100 людей і більше 300 пропало безвісти. Одні кажуть, що частина з них закатована "беркутом", інші, що багато згоріли в будинку профспілок, що його підпала міліція. Всі вже чули про «Небесну сотню» - це люди, що загинули за правду, за волю, за честь. Вони не віддавали своє життя за ЄС чи «Юлю», чи іншого політика, вони боролись за нас із вами, за те, щоб кожен зрозумів, що ми єдині, вільні і незламні.

Пам'ятайте: ми не маємо права забути та зрадити їх, бо вони попали у «Небесну сотню» недарма. Герої не вмирають - вмирають вороги.

Криминюк Р.О., майстер в/н

Скажи мне, кто твой друг...

Много лет назад я искренне удивился, узнав, что трижды Герой знаменитый летчик-ас Покрышкин летал на американском самолете "Аэрокобра" и на нем же сбивал немецкие "мессершмитты". В многочисленных книгах о прошлой мировой войне я не нашел этой подробности, а также выясненого позже факта, согласно которому американцы поставили за время войны в Советскую Армию около 15 тысяч боевых самолетов, которые честно воевали. Кроме того, некоторые из этих самолетов были скопированы и запущены в отечественное производство под другими названиями (случай нередкий - современные китайцы поступают так же).

Мы путаемся в своей не всегда красивой истории. Более того, мы скрываем иные из своих привязанностей, что иногда выглядит почти неприлично. Нечасто размышляем о том, почему нам делают добро, празднуем кратковременные союзы с теми, кто назавтра будет объявлен врагами. Не уверен, что все в Украине и даже в Запорожской области знают, что Днепрогас выстроен по проектам американской Соорет Engineering Company и немецкой Siemens. Не всем в героическом Сталинграде поведали, что их тракторный завод был целиком построен в США, после чего размонтирован, перевезен на кораблях в советскую страну и собран, где было намечено.

Как строились автозаводы,

скопированные с американских фордовских, как в Магнитогорске возвели копию металлургического комбината из штата Индиана, не стану рассказывать. Но интересно, что несколько сот тысяч американских инженеров и техников руководили толпами советских заключенных, возводивших индустриальные гиганты. Это был особенный случай - с такой бесправной рабочей силой, с рабским трудом, мало кто в Европе мог встретиться в те годы за пределами Германии или СССР.

Через десятилетия индустриализация азиатских стран шла преимущественно за счет крестьян, уходящих в города. У нас в те годы крестьян сгибали под колхозное крепостничество, гробили в голодоморах, а на стройках муравейниками копошились и погибали безымянно, как муравьи, миллионы зек.

Даже сейчас мало кто пишет, как уже после начала Второй мировой войны в Германию продолжали идти эшелоны с зерном и нефтью, оговоренные союзническим пактом, - вражда вырвалась из недавней дружбы, из совместных танковых учений под Киевом и много чего еще. Кто мог подумать?

Нацисты ненавидели американский образ жизни так же, как коммунисты, так же, как советские классики Горький и Маяковский. Но пришло время, и союзники поменялись местами. Через несколько лет, воюя с Германией, мы начинали патроны американским порохом, ос-

ваивали присланные тонны американских медикаментов и продуктов, стреляли по нацистам из 131 тысячи американских пулеметов и восьми тысяч зениток заокеанского производства. Только ли это?

Сиюминутные надобности сближают руководителей похожих и непохожих стран: рынок сбыта, кризисы - множество проблем помогают нащупать союзника, сдружиться с ним и вдруг понять, что это друг ненадолго. Интересно бы исследовать наши несостоявшиеся союзы, взорванные мосты. В украинской истории бывали годы дружбы-вражды с турками и татарами, немцами, поляками, австрийцами. Как понять, кто твои друзья насовсем? Не дай Бог дожить, как император Александр III, до того, что назвать единственными друзьями своей страны ее армию и флот.

Есть предрассудки, врастающие в историю. В 90-е годы прошлого века мне попались результаты статистического опроса, прошедшего в Украине. Предлагался большой список национальностей, и надо было сказать, с кем ты ни за что не хотел бы жить рядом. Большинство назвали цыган, хотя никто из опрошенных рядом с цыганами не жил никогда. Напомните вам об антисемитизме? О том, что в России среди врагов вдруг стали называть украинцев и грузин, а в Украине - россиян.

Бред какой-то...

Виталий Коротич

Професійно-технічний навчальний заклад - альтернатива організації допрофільного, профільного навчання

(Початок на сторінці 9)

Метою профільного навчання в старшій школі є забезпечення можливостей для рівного доступу учнівської молоді до здобуття загальноосвітньої профільної та початкової допрофесійної підготовки, неперервної освіти впродовж усього життя, виховання особистості, здатної до самореалізації, професійного зростання і мобільності в умовах реформування суспільства.

Аналіз проведеної роботи по організації допрофільного навчання (за 2009 - 2013 рр. - пройшли 436 учнів загальноосвітніх шкіл) та профільного навчання (104 учні), Вінницьким міжрегіональним вищим професійним училищем підтверджує спроможність та ефективність використання матеріально-технічної, кадрової навчально-методичної бази ПТНЗ як однієї із моделей організації допрофільного та профільного навчання.

Думки окремих учнів щодо якості наданих освітніх послуг у рамках допрофільного та профільного навчання:

- Допрофільні курси дійсно дуже корисні і пізнавальні для дітей нашого віку. Саме тому я обрала напрям "Основи роботи на ПК". Це гарна можливість навчитись чомусь новому і дійсно корисному для нашого майбутнього. Найпізнавальнішою програмою для мене є Excel 2010. І якщо на початку її вивчення виникали деякі труднощі, то за допомогою вчителя, який детально усе пояснив, тепер я можу розв'язувати досить складні задачі.

Я б порадила такі курси деяким моїм знайомим, яким, як і мені, зна-

добляться додаткові знання у володінні ПК у майбутній професії.

Горіна Каріна, 8 клас.

- Мені подобається відвідувати заняття за напрямом "Основи роботи на ПК". Протягом року я дізнався багато нового і цікавого. Крім того є зручним час проведення занять, оскільки я навчаюсь на 1 зміні. Із задоволенням пораджу такі курси своїм друзям.

Лебідь Дмитро, 8 клас.

- Ми вивчаємо багато цікавих і корисних програм. Оволодіти ними нам допомагає добрий та чуйний викладач Олександр Миколайович. Він чудово знає комп'ютерну справу, тому і нас може зацікавити. Я ні хвилини не пошкодувала про те, що почала відвідувати ці заняття.

Лопаткіна Аліна, 8-Д клас.

- Мені подобається навчатись за інформаційним профілем. Я люблю своїх викладачів, вони дійсно можуть якісно навчити корисних речей, які стануть мені у нагоді в подальшій професійній реалізації.

Маслюк Юлія, 11-Б клас.

- Навчання мені подобається і я дуже задоволена тим, що обрала саме цей профіль. Програма навчання дуже насичена, цікава та змістовна. Отримані знання неодмінно стануть у нагоді у майбутньому.

Христянко Катерина, 11-Б клас.

- Дуже подобається! На початку 10 класу навіть і не думав, що тут буде настільки цікаво і водночас весело. Всім задоволений. Тут одні із найкращих умов навчання.

Морозов Олександр, 11-Б клас

Мельничук Л.В., викладач спеціалізації

"І ВСЕ-ТАКИ ПОЧУЮТЬ ГОЛОС МІЙ..."

Надвечір'я... Дивлюся у вікно, і чую, як у шибку дрібненькими краплинами тихенько, неначе крадькома, стукає дощ. Легенький вітерець колише молоде березове листячко, яке нібито після росної купелі виблискує гляцем.

Раптом вітер набрався сили - і закружляла біла заметіль першоцивіту. Тендітні пелюстки полетіли кудись у далечині. Мої думки теж поринають у вир відчуттів, якихось сердечних тривог і хвилювань. І все це - від дотику до прекрасного. Це прекрасне не тільки в моїй душі, але і в моїх руках. Щойно я перегорнула останню сторінку невеличкої збірки віршів Ахматової під назвою "Синій вечір", але подумки я ще десь там, у полоні дівочих мрій і сподівань, навіяних віршованими рядками. Я почувалася щасливою від того, що відкрила для себе новий світ прекрасного. Це - світ поезії Анни Ахматової й сама Ахматова - велична, неповторна, прекрасна.

Деякі місяці тому я отримала пропозицію від викладача світової літератури Наталії Валентинівни дослідити життя і творчість цієї поетеси, щоб презентувати її на уроці. "У вас є якась невловима зовнішня і внутрішня схожість, якась духовна спорідненість", - пояснила мені вчителька. Я погодилася виконати це завдання. Але як тільки я занурилася в глибини перепетій жит-

тя і долі Ахматової, я забула, що виконую завдання. Мене захопила Ахматова як особистість, як митець, я закохалася в її "таинственный песенный дар". Я вчилася в неї бути сильною, я вчилася філософському ставленню до життєвих перешкод. А ще вона навчила мене цінувати красу людських стосунків, дружбу. Я була вражена її почуттям гумору, щедрістю душі і вмінню робити добро. "Добро робити значно важче, аніж зло. Треба завжди робити добро", - писала Ахматова. Вона дотримувалась цього правила у своєму житті, а головне, любила і цінувала кожну його мить, хоча часто воно було несправедливим до неї і занурювало у вир забуття.

Забудут? Вот чем удивили! Меня забывали не раз. Сто раз я лежала в могиле, Где, может быть, и сейчас. А Муза и слепа, и глухла. В земле истлевала зерном. Чтоб после как Феникс из пепла

В эфире восстать голубом.
Більш за все я прагнула так донести до моїх одногрупників цей величний образ, щоб вони, як і я, захопилися нею, відчули трагізм і велич її долі, полюбили її душевні, проникливі вірші. Кожна деталь її біографії мені здавалася надзвичайно важливою, хотілося все охопити і про все розповісти, хоча в межах одного уроку це неможливо. Але мені здалося, що вог-

ник любові до поетеси, яка стала для мене улюбленою, все ж таки запалав. Я ніби втілила в життя слова самої Ахматової: "І все таки почують голос мій..."

Ми всі почули цей голос, і щоб в ньому не звучало - чи то слово патріота, чи то биль зрадженого кохання, чи філософські роздуми - все є для нас важливо.

Адже сьогодні в такий тривожний час нам так потрібне гнівне, полум'яне слово Ахматової, яка ладна була розвіяти хмари війни, заплачавши за це непомірну ціну: "...отыми и ребенка, и друга, и таинственный песенный дар...", - писала вона.

Якими б важливими для нас були б її слова підтримки в цей непростий час, коли всім потрібно згадати, що таке Батьківщина, патріотизм, мужність, вірність. І нехай сьогодні деякі діячі культури і мистецтва повчаться у Ахматової, яку життєву позицію потрібно займати в складний для країни час, як знайти в собі сили іти проти системи, проти режиму і бути з народом там, "де народ, на лихо, був..."

І ще для нас юних, які стоять на порозі дорослого життя, Ахматова доносить живе слово любові, передає найтонші душевні почуття, биль втрати, страждання, вчить бути сильною і слабкою водночас, але ніколи не втрачати себе і своєї гідності.

Крижановська Настя, учениця групи №42

Відкритий урок зарубіжної літератури у групі №42, викладач Помаз Н.В.

Учениця групи №42 Крижановська Настя

ПРОБА ПЕРА

Заговори, щоб я тебе побачив

Щодня на зупинках, у транспорті, у черзі біля хлібної чи молочної ятки, в офісі, училищі, університеті чи школі кожен із нас мимоволі підслуховує уривки розмов перехожих. І як не прикро, але та мова зовсім не нагадує літературну. Іноді після почутого в мозку пролітає грішна думка "Краще б вже я була глухою".

Їхала якимось у трамваї, а неподалік, тримаючись за поручень, стояла охайно вдягнена дівчина з ідеальною стрижкою і тонкими аристократичними рисами обличчя. І все було б чудово, якби у цієї панянки не задзвонив телефон: "Привіт, зай!". Її гучне сопрано лунало на весь вагон. "Зай, ти це... кароче, прикинь, Люська вчора зі своїм кавалером в кіно ходила... да-да, з отим чорненьким". Я вже зібралася одягати навушники, бо перспектива дізнатись інтимні подробиці із життя невідомої мені Люської була не надто привабливою. Аж раптом якась бабусенька взявши на себе роль мужнього охоронця, вирішила поставити дівку на місце. Обраний

нею метод не можна назвати гуманним: бабуся злісно поглянувши на дівчину, дала їй такого стусана, нібито випадково, що та від неочікуваного удару мало не впа- ла. Такого "екшину" від худорлявої пенсіонерки ніхто не очікував. І тут знялася буча: звідусіль сипалися прокльони, нецензурна лайка. Учувши у цьому шумі-гамі на- зву потрібної мені зупинки, я швиденько протиснулася до дверей і непомітно прошмигнула на волю з цього просякнутого ненавистю до всього світу вагону.

Чимчикуючи засніженою вулицю додому, знову і знову подумки поверталася до подій, свідком яких щойно була. Ні, звичайно ідеального суспільства створити неможливо, та невже важко кожному з нас робити маленькі кроки на зустріч один-одному, вибачати невеликі провини? Усім нам варто, перш за все, стежити за собою і не кидатись, як "скажені пси" на кожного, хто на тебе якимсь не так глянув чи випадково зачепив плечем!

Ворошан Єва, учениця групи №33

***

В час коли, життя іще вирує
Поклали Ви своє життя
за мирне майбуття
Своєї неньки - України.
Прийде колись, настане каяття
У тих людей, хто дав наказ
Стріляти проти мирного народу,
І брат на брата пішов в безвороття...
Для всіх людей, на всьому світі
Ви стали прикладом, як захистить Вітчизну,
І як відстояти свої права
Від рук свавілля та нестерпного життя.
Вічна пам'ять Вам,
Мої захисники Вітчизни,
Нехай вирує мир...
Щасливе майбуття...
22.02.2014 OMG

***

Прийде колись щасливе майбуття
Для нас і рідної країни.
І доживемо ми до того часу,
Коли, як в казці, буде в нас життя:
Всі радісні, щасливі і здорові.
Усюди мир, немає побиття.
І зможем мандрувати ми по всьому світу
Лише за думкою, в машині майбуття.
І все незнане ми зможемо відкрити,
Лише для себе, бо буде пізнання.
Дізнаємось: і звідки ми взялись;
І нащо нам життя;
Коли настане смерть чи житимемо вічно?..
Для чого створені на цій планеті
Колись були і хто створив
Все невідоме і по нині...
Можливо, нам всього не треба знати,
Лише було б щасливим це життя!!!
22.02.2014 OMG

Я буду щаслива...

Я буду щаслива...
Я верю...
І буду верити до кінця,
І пусть я горя не измерю,
І слезы падают с лица.

Я буду щаслива, я знаю...
Ведь не бывает в мире так,
Чтоб люди жили, умирали,
Ни разу в жизни не любя.

Я буду щаслива, я верю...
И даже если упаду,
Стучатся буду в запертые
двери,

поднимусь, слезы вытру, и
пойду.

Я буду щаслива, я знаю...
И даже если вдохновенья
нет,
И даже если боли нету
края,
И если даже весь потух-
нет свет.

Я буду щаслива! Об этом
я мечтаю,
И улыбаюсь даже через
боль.
Мечтать я никогда не пер-
естану,
И никогда я не забуду этих
слов...

Юкиш Марина, учениця групи №1

Спасителю...

Ти прийшов у цей світ маленьким дитям,
Щоб померти за грішний народ,
Щоб позбавити нас від тривоги і бід,
Вберегти щоб від лиха й незгод.

Ти прийшов у цей світ по велінню Отця -
Донести до нас мудрість свята
І навчити людей вірно Бога любить
За терпіння, любов й доброту.

Ти прийшов, щоб колись постраждати за люд,
Щоб пролити за нас свою кров,
Щоб воскреснуть із мертвих
Й до батька піти, і до нас повернутися знов.

Свірук Дмитро, учень групи №1

НА ШЛЯХУ ДО ФІНАЛУ

На базі нашого училища проходили зональні змагання з міні-футболу в рамках обласної Спартакіади ДПТНЗ. Серед чотирьох футбольних команд інших навчальних закладів наші хлопці вибороли I-ше місце і пройшли у наступне коло змагань.

Ця боротьба була варта уваги. У першій зустрічі з командою ДПТНЗ «Козятинське міжрегіональне вище професійне училище залізничного транспорту». Наші футболісти вже на перших хвилинах програвали 0:1. Здавалося, що все втрачено, переломити хід зустрічі буде нереально. Але, як кажуть у футболі: "М'яч круглий", хлопці зібрались і показали справжній характер, вигравши з рахунком: 5:2.

У наступному матчі наші герої поставили перед собою ще більш складне завдання. З училищем Цивільного захисту в першій половині зустрічі ми програвали 0:2.

У другій половині тренер команди Моргун Р.В. зробив відповідні заміни і на морально-вольових якостях наші хлопці зуміли зрівняти рахунок.

Ну а далі футбольна лотерея - пенальті. Словом, рідні стіни і характер нашої команди зробили свою справу - ми виграли і пройшли у фінальну стадію змагань.

Кращі гравці: капітан команди - Загробський Влад, учень групи № 45 та кращий бомбардир - Кушнір Денис, учень групи № 32.

До наступних перемог!

11 квітня в стінах нашого навчального закладу відбувались зональні змагання з міні-футболу серед дівчат ПТНЗ Вінницької області. Змагання відкрив заступник директора ВМВПУ Тютюнник Микола Миколайович.

На відмінну від юнацької збірної з футболу, яка грала тиждень тому, дівчата не створювали собі ніяких проблем.

З перших хвилин зустрічі ми домінували на майданчику. Команда показала футбол достатньо високого рівня. Вдалі, швидкі комбінації перетворювались у красиві голи. Багато хто з педагогічного колективу та учнів були цьому свідками. На це вказує і результат: з командою дівчат ДПТНЗ «Козятинське міжрегіональне вище професійне училище залізничного транспорту» ми зіграли (уявіть собі!) 12:2. А в наступній грі з командою ЦПТО переробної промисловості трохи скромніше - 7:2.

Хотілося б відзначити високотехнічну гру всієї команди, а особливо Барбакар Вікторії, учениці групи № 17, Ляденко Наталії, учениці групи № 17, Гуцал Ірини, учениці групи № 8.

Бажаємо і надалі триматися на висоті!!!

Петелько В.В., викладач фізичного виховання

Молодь - це наше все, а здорова молодь - це здорова країна з хорощим майбутнім. На сьогоднішній день досить велика кількість молодих людей слідує за власним харчуванням, середовищем спілкування, займається різними видами спорту, веде активний спосіб життя. Їх головна мета - зберегти здоров'я з молодих років, щоб бути активними упродовж усього життя. Адже на сьогоднішній день не мати шкідливих звичок, а бути веселим, енергійним, життєрадісним дійсно круто.

Ось у нашому місті Вінниця, міська рада усіляко підтримує молодь влаштовуючи різні заходи, спортивні змагання, турніри, цим же захоплюючи дітей та дорослих до здорового способу життя. На набережній "Рошен" знедавна почали проводити ранкові зарядки. Кожен бажаючий о 8:00 годині ранку може також приєднатися до цієї групи людей та отримати заряд енергії на цілий день.

Учні нашого училища зацікавилися темою здоров'я та взяли участь у цікавому заході. Усі бажаючі згрупувались у невеличкі групи. Кожна команда мала свій девіз, намалювала плакат, підготувала пізнавальну інформацію для глядачів, яка донесла до них, яке прекрасне життя без шкідливих звичок, як весело та з користю можна проводити вільний час. Також виконувались різні пісні, сценічні постановки, які повчали як глядачів, так і самих виконавців. Команда нашої 29 групи разом із учнями 42 зайняли третє місце, отримали масу задоволення. Кожен зробив для себе висновок, задумався над своїм життям і відношенням до здоров'я.

Ми щиро раді, що в нашому училищі відбувся такий захід. Сподіваємося, що ми зуміли донести всю користь здорового способу життя, адже не існує нічого ціннішого за здоров'я.

Голубович Любов і Маюк Карина, учениці групи №29

Ось настали довгоочікувані змагання з волейболу серед команд II курсу. На жаль, у змаганнях брали участь мало команд суперників, через це проходили вони за круговою системою. Але головне те, що був наш одвічний конкурент - група №45, якому ми поступилися на першому курсі у фіналі минулорічних змагань.

Наша команда учнів групи №36 розпочала першу гру досить впевнено проти групи №8, у змаганнях з якою здобула легку перемогу у двох партіях! Натомість, у наступній грі, група №8 неочікувано перемогла у групи №45, нашого головного конкурента. Цього результату ніхто не очікував! Ми чекали, щоб 45-та швидко перемогла у 8-ї, але все перевернулось із ніг на голову. Група №45 недооцінила суперника та була не готова до жорсткого супротиву учнів групи №8, яка перемогла з рахунком - 2:1 у трьох партіях.

Цей результат став несподіванкою для всіх та залишалася остання гра. І так вийшло, що за результатом гри груп №8 та №45, нам, групі №36, потрібно було виграти лише одну партію в групі №45. Але група №45 ще не втратила шанси на перше місце і тому їй потрібно було неодмінно перемогти нас із "сухим рахунком" у двох партіях.

І от вирішальна гра між нами, групою №36, та групою №45, на яку ми очікували ще з початку нового навчального року. Ми звичайно були здивовані поразкою групи №45, але чекали на досить складну гру - на бій із нашим одвічним суперником.

Під командування класного керівника Грабенка Олексія Анатолійовича був зібраний найсильніший склад групи №45, та ми не розслабились і знали, що це не та

45-а, яка прогнала 8-ї! І тому зібрали найсильніших гравців нашої групи на чолі з нашим майстром Доміновим Михайлом Артуровичем.

Навіть на передматчовій розминці вже у повітрі було чути напругу, яка стояла стіною між двома половинами волейбольного майданчика, а інтрига матчу зашкалювала!

Розпочалася гра! Команда групи №45 грала дуже впевнено та зібрано, їхня концентрація на грі була надвисокою. Натомість наша гра у першій партії бажала кращого і, відповідно, ми програли її. У другій партії ми знову програвали, здавалося, що група №45 знала всі наші кроки наперед. Ми виглядали розгублено та розбито, а команда суперника відчувала перемогу та смак першого місяця!

Далі так грати було недопустимо і ми вирішили взяти тайм-аут. Потрібно було щось змінювати. Добре, що з нами грав наш майстер, який змінив та пояснив нову захисну тактику

гри, яка в подальшому нам допомогла. Також Михайло Артурович згуртував нас і з новою захисною тактикою ми відчували впевненість у собі та своїх силах.

Ми програвали уже чотири пункти, коли на подачу вийшов Євгеній Вільчинський. Його подачі та ідеальна гра команди у захисті вийшли переломними у другій партії та у грі в цілому. Зрівнявши рахунок 20:20, нам вдалося вийти вперед і вже вигравати 24:20.

Група №45 була вже у ролі наздоганяючих та залишалася остання подача і ми виграли б цю надзвичайно інтригуючу другу партію. Але суперник не здавався. Взявши тайм-аут, класний керівник групи №45 зміг сконцентрувати своїх хлопців і вони зрівняли рахунок 24:24.

І тут почалося найцікавіше: "гойдалки у більше - менше". Здавалося, останній розіграш м'яча триватиме вічно, неймовірна напруга та бажання не помилитися заважали командам. Та ось група №45 чудово грає на прийомі, та красивою комбінацією з потужним завершальним ударом відправляє м'яч на

Жага реваншу

нашу половину, здавалося, що це був останній удар у грі! Але обидві команди спіймали "кураж", і в останній момент у карколомному стрибку Євгеній Вільчинський рятує гру! Над самим паркетом він дістає м'яч, який наша команда забиває!!! Але команда суперника не погодилась із правомірністю цього м'яча. Відбулася суперечка між командами та суддею. На думку усіх присутніх у залі, суддя обрав правильне та справедливе рішення - "спірний м'яч". У запеклій боротьбі МИ, група №36, виграли останню подачу і стали переможцями у першості з волейболу серед II курсів.

Та залишалась третя остання партія, яка визначала тільки переможця у цій грі та місце, яке посіде група №45: II чи III.

На нас вже не висів тягар за результатом, але жага реваншу була в наших серцях. Група №45 не знала, що вдіяти з нашою захисною тактикою, а ми, натомість, брали подачу за подачею. Звісно, 45-а боролася до останнього, але після нереальної та переможної другої партії МИ, команда групи №36, були непереможними в той вечір і виграли з рахунком - 2:1 у трьох партіях.

У кінці другої партії в зал зайшло багато вболівальників та команд інших груп, а тут така неймовірна гра! Нерви майже не витримували, одна помилка коштувала б першого місця. Ті, хто потрапили на цю гру, стали свідками надзвичайно захопливого дійства, а команди груп №36 та №45 не марно чекали майже рік цього двобою!!!

Велика подяка командам-учасникам, керівництву груп та організаторам змагань!!!

Голубенко Андрій, учень групи №36

СУЧАСНИЙ ВЧИТЕЛЬ ТА СУЧАСНИЙ УЧЕНЬ - ЯКІ ВОНИ?

Швидкий розвиток науково-технічного прогресу у світі впливає на всі сторони життя сучасної людини. Звичайно, навчання також не стоїть осторонь сучасних тенденцій. Найголовнішим завданням професійно-технічного навчального закладу є підготовка висококваліфікованих робітників, всебічного розвитку особистості, яка впевнена в своїх силах, психологічно підготовлена до подальшого дорослого життя.

Часи змінюються, світ навколо нас змінюється, застосовуються нові види навчання, комп'ютер - вже не диво-дивне, а засіб навчання, вчителі освоюють нові педагогічні технології, прагнучи йти в ногу з часом. А учні - якими вони повинні бути, щоб успішно оволодівати знаннями (самостійно або за допомогою вчителя), щоб не загубитися в цьому світі, знайти себе в професії?

Існує величезна кількість думок, але до спільної досі не прийшли. Тож якими повинні бути вчитель та учень сучасності? Мені здається, це питання повсякчас викликає чимало суперечок, проте залишається досить актуальним. Саме тому я вирішила звернутись до учнів та представників педагогічного колективу нашого навчального закладу, щоб спробувати його з'ясувати.

Ісоян Давид:

Сучасний вчитель насамперед повинен йти в ногу з сучасним світом, знаходити спільну мову з учнями та йти на компроміси.

Воронюк Катерина:

На мою думку, сучасний вчитель повинен вміти по-новому викладати матеріал, завжди міг навчити чомусь цікавому та новому. Та найголовніше - завжди удосконалювати себе.

Грищенко Олександр:

Сучасний викладач повинен бути веселим, з гарним почуттям гумору, розуміючим, щоб давав життєві поради, який переживає за кожного учня, вміє знаходити спільну мову, цікавиться літературою, щоб був ерудованим та викладався на всі 100% на уроці.

Луценко Максим:

Перш за все, щоб був обізнаним не тільки в своїй сфері, з почуттям гумору, вихованим, людяним, патріотичний, давав приклад майбутньому поколінню, не мав шкідливих звичок, був відкритим у спілкуванні.

Расулова Маргарита:

На мою думку, сучасний вчитель насамперед повинен бути цікавим як особистість, обізнаним та комунікабельним, адже учні сприймають інформацію так, як піднесе її сам вчитель. Тому сучасний вчитель повинен постійно працювати над оновленням як свого предмету, так і нас, учнів.

Попов Богдан:

Сучасний вчитель - це не тільки предметник, а й знавець дитячих душ, вихователь.

Сьогодні затребувані ті вчителі-предметники, класні керівники, які володіють педагогічною технологією та крокують у ногу з сучасністю. Отже, сучасний вчитель - це творча особистість. Він повинен бути активним, комунікабельним, працездатним, вольовим, впевненим у собі, толерантним. Тож, шановні вчителі, крокуймо в ногу з часом, будьмо професійно компетентними, бо саме від нас залежить майбутнє наших дітей, майбутнє держави.

Тютюнник Микола Миколайович:

Сучасний учень, студент, в першу чергу, повинен бути людиною, яка свідомо вибрала професію не за порадою друзів чи батьків, а з перспективою та покликанням душі. Я переконаний, що учень по закінченню навчального закладу зможе успішно працювати та буде висококваліфікованим фахівцем, а по продовженню навчання у вищому навчальному закладі буде на голову вище за учнів, які закінчили навчання в школі. Неодмінно повинен бути патріотом своєї держави, тому щодо політичних ситуацій, які відбуваються сьогодні, досить мало приділялось питання патріотичного виховання в навчальних закладах. Хочеться вірити, що наші учні будуть патріотами своєї держави!

Сучасний учень повинен правильно аналізувати події, які відбуваються у світі та робити власні висновки, йти в ногу з життям.

Вижга Микола Васильович:

Сучасний учень повинен правильно аналізувати події, які відбуваються у світі та робити власні висновки, йти в ногу з життям.

Примчук Оксана Іванівна:

Насамперед сучасний учень повинен бути дисциплінованим, ввічливим та культурним.

Корженко Світлана Гаврилівна:

Учень повинен

бути креативним, вміти поважати себе, інтелектуально розвиненим, дбати про своє здоров'я і режим життя, неодмінно оптимістом та з розвиненим почуттям патріотизму.

Мельничук Людмила Василівна:

Сучасний учень повинен мислити по сучасному, бути комунікабельним, людяним, творчим, прагнути до саморозвитку, бути цілеспрямованим, позитивним, емпатійним та вміти підтримати інших.

Гладка Леся Іванівна:

Насамперед людяним, цілеспрямованим, відповідальним, творчим та наполегливим.

Матеріал систематизувала Ткачук Олена, учениця групи №19

На незбагненному цім світі,
Де на долоні все, як є —
Вам День народження привітно
Сьогодні руку подає.
В цей день Вас щиро привітають
Колеги, друзі і рідня.
Здоров'я, щастя побажають
І море радості щодня.
А від нас прийміть дарунок:
Троянди у рясній росі,
Палкого сонця поцілунок,
Весну у всій своїй красі.

У березні святкували свій День народження:

- Бура Олександр Миколайович;
- Воронюк Олексій Миколайович;
- Грабенко Олексій Анатолійович;
- Грибик Тетяна Андріївна;
- Дорошенко Лізавета Іванівна;
- Драчук Наталя Валентинівна;
- Жук Олег Анатолійович;
- Зелінська Ганна Василівна;
- Зінченко Дмитро Валерійович;
- Козачок Алла Василівна;
- Колодкіна Ірина Олександрівна;
- Корженко Світлана Гаврилівна;
- Лисюк Валентина Петрівна;
- Миронюк Богдан Володимирович;
- Примчук Оксана Іванівна;
- Побережняк Любов Леонідівна;
- Черниш Тамара Миколаївна.

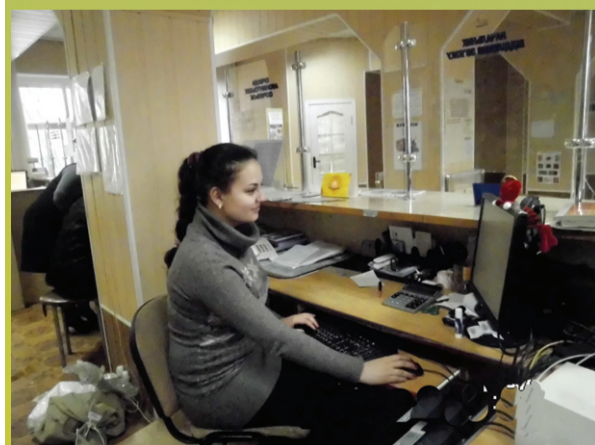
До Вас хай сила вітру лине
На журавлиному крилі.
Хай в Вас живуть душа дитини
І мудрість Матінки-Землі.
Нехай Вас завжди в теплім домі
Чекають люблячі серця.
Бажаю Вам не знати втоми
Доводить справи до кінця.
А щоб чудове Ваше свято
В душі лишило добрий слід,
Прийміть від нас цю присвяту
Й живіть, як мінімум, — сто літ.

У квітні святкують свій День народження:

- Грушко Тетяна Павлівна;
- Глазков Євгеній Миколайович;
- Кандибальський Андрій Васильович;
- Кобилянська Тетяна Павлівна;
- Колесник Наталія Анатоліївна;
- Межинський Сергій Дмитрович;
- Мазур Раїса Анатоліївна;
- Моргун Роман Володимирович;
- Олексієнко Тетяна Леонідівна;
- Петелько Володимир Васильович;
- Радзецький Василь Степанович;
- Стець Ірина Іванівна;
- Ткачук Ганна Едуардівна;
- Фурман Дмитро Юрійович;
- Шафорост Тетяна Миколаївна;
- Щербанюк Лариса Олександрівна;
- Якимчук Наталія Ансертіївна.

АБІТУРІЄНТУ 2014

ВІННИЦЬКЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ

Наша мета - налагодження зв'язків між учнями училища і школярами міста Вінниці та області, інформування населення про навчальний заклад, про відпочинок та дозвілля учнів нашого училища. Редакційний колектив робить все для того, щоб сприяти становленню громадської позиції молоді, розвиваючи творчі здібності кожного. Афанасій Фет написав: "Учись у них - у дуба, у березі.." Так, людям сьогодні, як і тисячі років тому, є чому повчитися у природи. У природі виживає найсильніший. У нашому житті досягає успіху той, хто постійно самовдосконалюється та невпинно йде до своєї мети. У природі кожна тварина турбується про своє виживання. Наші сучасники роблять все, аби жити добре, жити гідно, так, щоб діти пишалися своїми батьками. Майже всі розуміють, що жити, цінуючи те, що маєш, та прагнути досягти більшого - це і є проста життєва мудрість, продиктована самою природою людини.

Тож вам, шановні учні, школярі, бажаємо понад усе цінувати свої таланти, шукати можливості для їх реалізації та використовувати ці шанси на всі 100%. Зробіть правильний вибір. Будьте мудрими. Хай Вам щастить!

На базі 9 класів
Термін навчання - 2 роки
10 місяців

Юнаки та дівчата

1. "Кухар. Кондитер".
2. "Агент з постачання. Продавець продовольчих товарів".
3. "Оператор комп'ютерного набору. Обліковець з реєстрації бухгалтерських даних".
4. "Оператор комп'ютерного набору. Оператор комп'ютерної верстки".

Юнаки

5. "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин".
6. "Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування".

Дівчата

7. "Оператор комп'ютерного набору. Оператор поштового зв'язку".
8. "Секретар. Оператор комп'ютерного набору".
9. "Секретар. Оператор поштового зв'язку".
10. "Оператор телекомунікаційних послуг".

На базі 11 класів
Термін навчання - 10 місяців

Дівчата

1. "Оператор комп'ютерного набору. Секретар".
2. "Оператор комп'ютерного набору. Оператор поштово-зв'язку".
3. "Офіс - адміністратор".
4. "Оператор телекомунікаційних послуг".
(Термін навчання - 2 роки)

Юнаки

5. "Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування"
(Термін навчання - 2 роки)

Юнаки та дівчата

6. "Агент з постачання".
7. "Кухар. Кондитер".
8. "Оператор комп'ютерного набору. Обліковець з реєстрації бухгалтерських даних".
(Термін навчання - 1 рік 5 місяців)
9. "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин".

На III ступінь навчання

На базі робітничої професії «Агент з постачання» з отриманням диплома молодшого спеціаліста

Юнаки та дівчата

"Комерційна діяльність" - 1 рік 5 місяців

Свідоцтво про реєстрацію
Серія ВЦ
№ 696-54-Р

Редакція:
(0432)
27-45-64

Назва видання: Молодіжний Вісник
Відділ розповсюдження:
(0432) 27-45-64
Тираж: 1100 шт.
Рекомендована ціна:
договірна
Видавець та засновник:
ДПТНЗ "ВМВПУ"

Редактор: Тютюнник М.М.
Літ. редактор: Ластівка І.В.
Редакційна колегія газети «Молодіжний вісник»: Цимбалюк Д.М., Драчук Н.В., члени учнівського самоврядування
Комп'ютерна верстка: Олексієнко Г.П.
Адреса редакції та видавця:
м. Вінниця, вул.Червоноармійська,5

- Статті публікуються в порядку обговорення.
- Автори надрукованих матеріалів відповідають за добір і точність наведених фактів і даних, інших відомостей.
- Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати текст. Рукописи не рецензуються і не повертаються.
- Думки авторів публікацій не завжди збігаються з точкою зору редакції

Віддруковано в друкарні ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед", м.Вінниця, вул.Чехова, 12а.
Телефон:
(0432) 55-63-97
Тираж 1200 прим.
Замовлення № 14 09 02